

15749

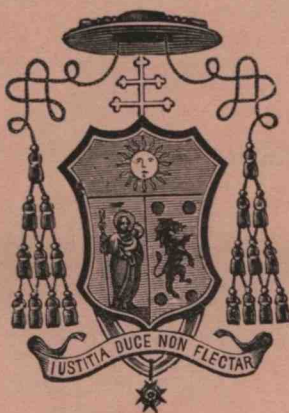
ACTELE PASTORALE

ALE

PREA SFINȚIEI SALE PARINTELUI

P. NICOLAE IOSIF CAMILLI

VOLUMUL I

I A Ș I

INSTITUTUL DE ARTE GRAFICE N. V. ȘTEFANIU & Co.

1913

BIBLIOTECA CENTRALA
A
UNIVERSITAȚII
DIN
BUCUREȘTI

No. Curent 13229 Format.....

No. Inventar 18262 Anul

Secția..... Raftul

BIBLIOTECA CENTRALĂ UNIVERSITARĂ

BUCUREȘTI

COTA

13229

RC 157/05

ACTELE PASTORALE

ALE

PREA SFINȚIEI SALE PĂRINTELUI

B312926

P. NICOLAE IOSIF CAMILLI

EPISCOP DE MOSYNOPOLS

DATE CA

VISITATOR APOSTOLIC AL MOLDOVEI

B.C.U. Bucuresti

C18262

LECTURIS SALUTEM

In ultima sacra visitatione canonica, quam praeterito anno 1912, Deo adiuvante, peregi, animadverteram in tabulariis paroeciarum minime reperiri omnia acta a me edita longo temporis spatio, quo primum ut Visitator Apostolicus Moldavicam Missionem regeram, ac postea ad gubernandam qua Episcopus Ordinarius hanc lasiorum Dioecesim anno 1884 erectam duabus vicibus missus fui. Ut de hoc negotio certam notitiam haberem, litteris die 17 Augusti huius anni ad omnes RR. paroeciarum Administratores datis sciscitatus sum quomodo res se haberet, et a RR. Patribus testimonium accepi, non pauca mea acta, plus minusve, in tabulariis paroeciarum revera desiderari.

Credere oportet hoc accidisse ex eo quod plures utriusque cleri sacerdotes sibi succedentes longo 32 annorum intervallo in regendam illam istamve paroeciam venere; cum nullo modo credendum, imo neque cogitandum sit, hoc evenisse ex errore illo, quo aliqui putant abdicatione vel

CETITORILOR SALUTARE

În cea din urmă sfântă vizită canonică, pe care cu ajutorul lui Dumnezeu am făcut-o anul trecut 1912, am observat că în arhivele parohiilor nu se află toate actele date de mine în lungul răstimp, în care mai întâiu ca Vizitator Apostolic am cărmuit Misiunea din Moldova, și apoi de două ori am fost trimis ca Episcop Ordinar să conduc această Eparhie de Iași, înființată în anul 1884. Spre a fi sigur de acesta, în ziua de 17 August a. e. trimițând o circulară tuturor Cucernicilor Părinți Administratori ai parohiilor, i-am întrebat cum stau lucrurile, și Cuvioșii Lor mi-au răspuns, că'n adevăr nu puține din actele mele lipsese mai mult sau mai puțin din arhivele parohiale.

Trebue să se creadă că acest lucru s'a întâmplat din pricina, că în acest lung interval de 32 de ani, s'au schimbat la cărma cutărei sau cutărei parohii mai mulți preoți și din clerul secular și din cel regular; de oarece în nici un chip nu e de crezut și nici de gândit, că aceasta ar fi

VI.

morte Episcopi in cassum ire omnia, quae ipse Dioecesim gubernans decreverat. Quis enim ignorat acta episcopalia in suo pleno robore manere, donec a succedentibus Episcopis pro temporum rerumque varietate vel temperata, vel omnino deleta non sint?

Ast quacumque ex causa id acciderit, volens ut unumquodque parochiale tabularium collecta habeat illa saltem mea acta, quae vel ad disciplinam, vel ad directionem, vel ad administrationem, sive etiam tantum ad historiam pertinentia aliquid utilitatis praebent, consilium cepi ne transeat hic quinquagesimus mei presbyteratus annus iam iam ad finem vertens, simulque mihi aetas acta ferme esse me monens, quin denuo typis edam quae in bonum provinciae ter mihi commissae statuere in Domino Iesu iudicaveram, quaeque nunc simul collecta in tribus voluminibus proferam.

Primum volumen mei regiminis praecipua acta complectet, quae ut Visitator Apostolicus Missionis Moldaviae edidi a mense Decembris an. 1881 ad mensem Iunii an. 1884: secundum praecipua mei regiminis acta complectet, quae ut primus tunc erectae Dioecesis Iassiensis Episcopus edidi a mense Iulii an. 1884 ad mensem Decembris an. 1893: tertium denique volumen reddet mei regiminis praecipua acta quae ut Episcopus Iassiensis altera vice renunciatus edidi a mense Octobris an. 1904 in posterum.

provenit din acea greșeală, după care unii socotesc că cu abdicarea sau moartea Episcopului încetează toate ce hotărîse el, când cărmuia Eparhia. Căci cine nu știe, că actele episcopale rămân în deplina lor tărie pînă cînd, după împrejurarea timpurilor și lucrurilor, nu sunt modificate sau chiar cu totul desființate de către Episcopii următori?

Însă oricare ar fi pricina acestei lipse, voinde ca fiecare arhivă parohială să poseadă măcar acele acte ale mele, care prezintă vreun interes cu privire sau la rînduiala parohiilor sau la cărmuirea sau la administrarea lor sau chiar cel puțin cu privire la istorie, m'am hotărât să nu treacă acest al cincizecilea an al preoției mele, an, care e mai-mai pe sfârșite, și care tot odată îmi dă a înțelege, că moartea nu e departe de mine, fără să nu scot din nou la iveală cele ce în Domnul Isus am crezut, că trebuie să hotărîsc pentru binele provinciei, ce mi s'a încredințat de trei ori. Hotărârile aceste adunate acum la un loc vor apărea în trei volume.

Volumul întâiu va cuprinde actele mai principale ale primei mele cărmuirii, pe cari le-am publicat ca Vizitator Apostolic din luna lui Decembrie 1881 pînă în luna lui Iunie 1884: al doilea va fi compus din acele acte mai însemnate, pe care le-am dat din luna lui Iulie 1884, ca cel dintăiu Episcop al Eparhiei de Iași, atunci înființată, pînă în Decembrie 1893: volumul al treilea în sfârșit va fi alcătuit din actele mai de căpetenie pe care le-am scos din luna lui Octombrie 1904, cînd am fost chemat pentru a doua oară pe acelaș scaun episcopal, pînă acum.

Nūllus alius ordo quam chronicus tenebitur in hac secunda editione praecipuorum mei Episcopatus actorum, quorum unumquodque habebit numerum suum in singulis voluminibus, nullo habito respectu ad numerum quem actum prae se ferebat in sua prima editione, et hic tantum novus numerus indicabitur in posterum, una cum volumine in qua invenitur, quoties hoc vel illud actum in memoriam revocare occurret.

Confido animo et spe fore ut hic meus labor acceptus sit omnibus Reverendis Cooperatoribus meis, illis praesertim qui sciunt plurimi facere, prout par est, suum parochiale tabularium, in eoque cupiunt debito ordine servata videre documenta, quae nunc quidem ad paroeciae regimen inserviunt, quaeque forsitan olim aliquod vel parvum tributum praestabunt iis, qui Iassiensis Dioecesis historiam scribere volent.

*Iassii, in solemnitate Omnium Sanctorum,
1 Novembris 1913,*

† NICOLAUS IOSEPH CAMILLIU
ARHIEPISCOPUS-EPISCOPUS IASSIENSIS

În această a doua ediție a actelor mai principale ale Episcopatului meu se va păstra șirul cronologic. Fiecare act va avea numărul său deosebit în fiecare volum, fără a ține seama de numărul pe care-l avea la prima lui apariție, și numai acest nou număr se va citi de acum înainte, adăogându-se și volumul în care se găsește, ori de câte ori va fi nevoie de a aminti vre un act.

Cred și nădăjduesc, că această nouă muncă a mea va fi pe placul tuturor Cucernicilor Cooperatori ai mei, pe-al acelora mai cu seamă, cari știu să prețuiască foarte mult, după cum e și drept, arhiva lor parohială, și cari voesc să vadă păstrate în ea în cuvenita rânduială documentele, care acum slujesc la ocârmuirea parohiei, și care poate odinioară vor da un tribut cât de mic acelorora, cari ar voi să scrie istoria acestei Eparhii.

Iași, în sărbătoarea Tuturor Sfinților, 1 Noembrie 1913.

† NICOLAE IOSIF CAMILLI
ARHIEPISCOP-EPISCOP DE IAȘI

EPISTOLA PASTORALA
DESPRE
NUMIREA DE VIZITATOR APOSTOLIC
AL
MOLDOVEI
(LATINEȘTE ȘI ROMÂNEȘTE)

Num. 1.

FR. NICOLAUS IOSEPH CAMILLI

ORDINIS MINORUM S. P. FRANCISCI CONVENTUALIUM
DEI ET APOSTOLICAE SEDIS GRATIA
EPISCOPUS MOSYNOPOLITANUS
VISITATOR APOSTOLICUS MISSIONIS MOLDAVIAE

**ADM. REVERENDIS PP. MISSIONARIIS COOPERATORIBUS SUIS
SALUTEM ET PASTORALEM BENEDICTIONEM**

Si inopinata electio humilitatis meae in Visitatorem Apostolicum istius Missionis a Sanctissimo Domino Nostro Leone XIII facta vobis omnibus, Fratres mei dilectissimi, admirationem, stuporemque attulit, me ulique dolore affecit, et tremore magno, cum ego sim vir videns paupertatem meam, et cognoscam me esse minimum inter vos, qui, pluribus abhinc annis, in ista vinea Domini adlaboratis portantem pondus diei et aestus.

Vix igitur electionem meam cognoveram, cum statim auctae dignitatis nuncium remisi; et Romam petere coactus, quoad potui restiti, obstatusque sum, ut mihi liceret remanere, sicut ab initio religiosae vocationis meae elegeram, abjectum in domo Dei mei omnibus diebus vitae meae. Omnia, quae poterant me ostendere lapidem potius reprobandum ab aedificantibus, non abscondi; dixi et ego in sinceritate cordis, sicut

FR. NICOLAE IOSIF CAMILLI

DIN ORDINUL MINORILOR CONVENTUALI AI SF. FRANCISC
PRIN GRAȚIA LUI DUMNEZEU ȘI A SF. SCAUN APOSTOLIC
EPISCOP DE MOSYNOPOLIS
VIZITATOR APOSTOLIC AL MISIUNEI DIN MOLDOVA

CUCERNICILOR PĂRINȚI MISIONARI CONLUCRĂTORI AI SĂI SALUTARE ȘI BINECUVÂNTARE PĂSTOREASCĂ

Dacă neașteptata alegere a smereniei mele ca Vizitator Apostolic al acestei Misiuni, făcută de către Prea sfântul nostru Stăpân Leone al XIII, v'a umplut de mirare și uimire, Fraților prea iubiți, pe mine m'a îndurerat și m'a cutremurat mult, de oarece sunt atare că-mi văd sărăcia mea și recunosc că sunt cel mai mic printre voi, cari de mulți ani încă vă trudiți în această vie a Domnului, îndurând sarcina zilei și a căldurii.

Și de aceea de abia am cunoscut alegerea mea, că am respins vestea înălțării în demnitate ; și silit să merg la Roma, am ținut piept cât am putut și m'am împotrivit, ca să mi se îngăduie să rămân, așa cum alesesem la începutul chemării mele religioase, desprețuit în casa Dumnezeului meu în toate zilele vieții mele. Nu am ascuns nimic din ce putea să mă arăte ca piatră de înlăturat de către ziditori ; am zis în sinceritatea inimii, ca și

Moyses et Ieremias: Quis sum ego ut vadam¹⁾? ecce nescio loqui, quia puer ego sum²⁾! Sed vanae fuerunt preces meae, supplicationesque inutiles. Christi enim in terris Vicarius Ipsemet significavit mihi voluntatem suam in eo esse, ut acquiescerem mandatis Eius, et ego, ne Ei, qui potestatem habet super terram omnia ligandi et solvendi, obedientiam detrectarem, debui humeros meos submittere oneri etiam angelicis humeris formidando. Sicque factum est quod lapis, qui reprobandus erat, factus est in caput anguli istius Missionis.

Hinc vere, Fratres mei, dicere possumus cum Apostolo: Quae stulta sunt mundi elegit Deus, ut confundat sapientes, et infirma mundi elegit Deus, ut confundat fortia,.... ut non gloriatur omnis caro in conspectu eius³⁾. Vere etiam cum Psalmista subiungere possumus: A Domino factum est istud, et est mirabile in oculis nostris⁴⁾.

Confisus igitur gratia omnipotentis Dei, qui non patitur nos tentari supra id quod possumus⁵⁾, quique per voluntatem Summi Pontificis Leonis XIII mihi voluntatem suam patefecit, quam primum mihi licuerit, redeam ad vos, Fratres, ita animo dispositus, ut nullis parcens laboribus, nullas molestias atque aerumnas effugiens, quantum in me erit, Dei tantum gloriam quaeram ac promoveam, simulque animarum saluti prospici-

1) Exod. 3. 11.—2) Ier. 1. 6 —3) I Cor. 1. 27—29.—4) Ps. 117, 21—22.—5) I Cor. 10, 13.

Moisi și Ieremia : Cine sunt eu ca să merg ? ¹⁾ iată nu știu grăi, că copil sunt eu ! ²⁾ Dar zadarnice au fost rugăciunile mele și stăruințele nefolositoare. Căci Locuitorul pe pământ al lui Hristos Insuși mi-a arătat că voința Sa este, să mă supun poruncilor Lui, și eu, ca nu cumva să refuz ascultarea Acelui, care are puterea de a legă și deslegă toate pe pământ, am trebuit să-mi plec umerii sub povoara, de care se cutremură chiar umerii îngerești. Și așa s'a întâmplat, că piatra, care nu trebuia băgată în seamă, s'a făcut în capul unghiului acestei Misiuni.

De aici, Fraților, cu drept putem zice împreună cu Apostolul : Cele bune ale lumii a ales Dumnezeu, ca pre cei înțelepți să-i rușineze, și cele slabe ale lumii a ales Dumnezeu, ca să rușineze pe cei tari... ca să nu se laude nici un trup înaintea lui Dumnezeu ³⁾. Și tot drept putem să adăogăm împreună cu Psalmistul : De la Domnul s'a făcut aceasta, și este minunat întru ochii noștri ⁴⁾.

Increzându-mă așa dar în harul atotputernicului Dumnezeu, care nu ne lasă pre noi să fim ispitiți mai mult de cât putem ⁵⁾, și care prin voința Sf. Părinte Papa Leone al XIII-lea mi-a arătat voința sa, imediat, ce-mi va fi îngăduit, mă voiu întoarce la voi, Fraților, cu această dispoziție a sufletului, ca necruțând nici o muncă, nedându-mă la o parte de nici o neplăcere și greutate, cât va sta în puterea mea, să caut și să

1) Exod. 3, 11. — 2) Ier. 1. 6.—3) I Cor. 1, 27-29.—4) Ps. 117, 21-22.—5) 1, Cor. 10. 13.

ciam atque vitam meam omnimode devoveam. Unum enim desiderium habeo pascendi gregem Dei, providens non coacte, sed spontanee secundum Deum; neque turpis lucri gratia, sed voluntarie; neque ut dominans in cleris, sed forma factus gregis ex animo; ut, cum apparuerit Princeps pastorum, et ego percipiam immarcescibilem gloriae coronam¹⁾. Quapropter ego libentissime impendam et superimpendar ipse pro animabus vestris²⁾; non enim quaero quae vestra sunt, sed vos³⁾. Testis enim mihi est Deus, quomodo curiam omnes vos in visceribus Iesu Christi⁴⁾. Etenim vero statim ac hodierna Dominica secunda Adventus, quae est dies anniversaria ordinationis nostrae in presbyterum, episcopalem consecrationem suscepimus, in Constantiniana Basilica Sanctorum XII Apostolorum, per manus Eminentissimi ac Reverendissimi D. Cardinalis Iuliani, Floriani, Felicis Desprez Archiepiscopi Tolosani, os nostrum patet ad vos, dilectissimi, cor nostrum dilatatum est. Non angustiamini in nobis. Eandem autem habentes remunerationem (pro nobis), tamquam filiis dico, dilatamini et vos⁵⁾, ut et ipsi non angustiemur in vobis.

Obsecramus itaque vos, Fratres, ne unquam desinat exemplum esse fidelium, ut in omnibus viis vestris sic vos existimet homo ut ministros Christi, et dispensatores mysteriorum Dei⁶⁾: ne-

1) I Pet. 5, 2—4.—2) II Cor. 12, 15.—3) Id. ib. 14.—4) Philip. 1, 8.—5) II Cor. 6, 11—13.—6) I Cor. 4, 1.

fac să înainteze numai slava lui Dumnezeu și totodată să am înaintea ochilor numai mântuirea sufletelor și să-mi jertfesc viața în ori și ce chip. Căci o singură dorință am de a paște turma lui Dumnezeu, păstorind-o nu cu sila, ci de voie și după Dumnezeu, nu cu agonisele urâte, ci cu o sârdie; nici ca și cum aș stăpâni, ci pildă făcându-mă turmei; ea atunci când se va arăta mai marele păstorilor să iau cununa mării cea nevastăjată ¹⁾. Din care pricină eu din toată inima voi cheltuî și mă voi cheltuî și pre mine pentru sufletele voastre ²⁾; că nu caut ale voastre, ci pre voi ³⁾. Că martor îmi este mie Dumnezeu, că vă iubesc pre voi toți întru dragostea lui Isus Hristos ⁴⁾. Căci iată chiar în această Duminică a două a Adventului, care e aniversarea hirotonisirii noastre în preot, și în care am primit consecrarea episcopală în Basilica Constantiniană a sfinților Apostoli prin mâinile Eminenței și Prea Cucerniciei Sale D. Cardinal Iulian Florian Felix Despiez, Arhiepiscop de Tulusa, gura noastră se deschide către voi, prea iubiților, inima noastră s'a lărgit. Nu vă strâmtorați întru noi. Având însă aceiaș răsplătire (față de noi), ca unor fii vă grăesc, lărgiți-vă și voi ⁵⁾, ca nici noi să nu ne strâmtorăm față de voi.

Vă rugăm prin urmare, Fraților, să nu încetați niciodată de a fi spre pildă credincioșilor, ca în toate căile voastre așa să vă socotească pre voi omul, ca pe niște slugi ale lui Hristos și împăr-

1) I. Pet. 5, 2-4.—2) II Cor. 12, 15.—3) Id. ib. 14.—4) Philip. 1, 8.—5) II, Cor. 6, 11-13.

mini dantes ullam offensionem, ut non vituperetur ministerium vestrum. Sed in omnibus exhibete vosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in necessitatibus, in angustiis, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in caritate non ficta, in verbo veritatis, in virtute Dei¹⁾. Uno verbo, sic luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in coelis est²⁾. Tunc vere vos eritis sal terrae et lux mundi, simulque gloria nostra et gaudium.

Sed ut hoc et de vobis vere dicatur, in mentem revocate frequenter verba illa S. Gregorii Papae, quibus, sicut ipsi optime nostis, sic sacerdotibus loquitur: „Missis praedicatoribus dicitur: Vos estis sal terrae³⁾. Si igitur cibus Dei est populus, condimentum cibi sacerdotes esse debent. Sed quia, dum nos ab orationis, et eruditionis sanctae usu cessamus, sal infatuatum est, condiri non valet cibus Dei; atque idcirco ab auctore non sumitur, quia exigente fatuitate nostra minime conditur. Pensemus ergo, qui umquam per linguam nostram conversi; qui de perverso suo opere nostra increpatione correpti, poenitentiam egerunt? Quis luxuriam ex nostra eruditione deseruit? Quis avaritiam, quis superbiam decli-

1) II Cor. 6, 3—7.—2) Matth. 5, 16.—3) Id. ib, 13.

țitori ai tainelor lui Dumnezeu¹⁾: nedând nimă-nui nici o sminteală, ca slujba voastră să fie fără prihană. Ci întru toate puindu-vă pre voi înainte ca slujitori ai lui Dumnezeu întru multă răbdare, în necazuri, în nevoi, în strâmtorări, în ostenele, în privigheri, în posturi, în curăție, în cunoștință, în îndelungă răbdare, în bunătate, întru Duhul sfânt, în dragoste nefățarnică, în cuvântul adevărului, în puterea lui Dumnezeu²⁾. Pe scurt, așa să lumineze lumina voastră înaintea oamenilor, ca să vadă faptele voastre cele bune și să mărească pe Tatăl vostru, care este în ceruri³⁾. Atunci în adevăr voi veți fi sarea pământului și lumina lumii, și totodată slava și bucuria noastră.

Dar ca acest lucru să se zică cu drept despre voi, aduceți-vă aminte deseori de acele cuvinte ale Sf. Grigore Papa, cu cari, după cum știți și voi foarte bine, se îndreaptă astfel către preoți: „Propovăduitorilor trimiși le zice: Voi sunteți sarea pământului⁴⁾. Dacă prin urmare, mâncarea lui Dumnezeu e poporul, ceea ce dă gust mâncării trebuie să fie preoții. Dar fiindcă, atâta timp cât încetăm dela întrebuițarea rugăciunii și învățăturii sfinte, sarea s'a stricat de sigur, mâncării lui Dumnezeu nu i se poate da gust, și din această pricină nu se mai ia de către autor, fiindcă din pricina stricăciunii noastre nu se mai păstrează. Să ne gândim prin urmare, câți s'au întors la D-zeu prin limba noastră? Câți smulși

1) I. Cor. 4, 1.—2) II Cor. 6, 3—7.—3) Matth. 5, 16.—4) Id b. 13.

navit? Pensemus, quod lucrum Deo fecimus nos qui, accepto talento, ab eo ad negotium missi sumus. Etenim dicit: *Negotiamini, dum venio*¹⁾. Ecce jam venit, ecce de nostro negotio lucrum requirit. Quale ei animarum lucrum de nostra negotiatione monstrabimus? Quot ejus conspectui animarum manipulos de praedicationis nostrae segete illaturi sumus? Ponamus ante oculos nostros illum tantae districtiois diem, quod Iudex veniet, et rationem cum servis suis, quibus talenta credidit, ponet. Timeamus haec, Fratres; conveniat actioni nostrae ipsum ministerium nostrum. De peccatorum nostrorum relaxatione quotidie cogitemus, ne nostra vita peccato obligata remaneat, per quam omnipotens Deus alios solvit. Consideremus sine cessatione quid sumus; pensemus negotium nostrum; pensemus pondus, quod suscepimus. Faciamus quotidie nobiscum rationes, quas cum nostro Iudice habebimus. Et sic debemus agere curam nostri, ut non negligamus curam proximi; ut quisquis ad nos jungitur, ex linguae nostrae sale condidatur. Iste jam sanctus est, admoneatur ut crescat; ille vero adhuc iniquus est, admoneatur ut se corrigat; quatenus quisquis se ad sacerdotem junxerit, sale sermonis illius conditus recedat. Haec, Fratres, vobiscum sollicite cogitate: haec et proximis vestris impendite; omnipotenti Deo fructum vos reddere de negotio, quod accipistis, parate²⁾.

1) Luc. 19, 13.—2) Hom. 17. in Evang.

dela faptele cele rele prin dojana noastră, au făcut pocăință? Cine a părăsit viața-i desfrănată în urma învățaturii noastre? Cine a lăsat deoparte sgârzenia, cine sumeția? Să ne gândim, ce câștig aia adus lui Dumnezeu noi, cari primind talantul, am fost trimiși de către el pentru negoț. De oare ce spune: Neguțătoriți până voi veni ¹⁾. Iată, că a venit acum, iată că cere câștig dela negoțul nostru. Ce fel de câștig al sufletelor îi vom arăta din negoțul nostru? Câți snopi de suflete vom aduce în fața lui din secerișul propovăduirii noastre? Să punem înaintea ochilor noștri acea zi de mare încurcătură, când va veni Judecătorul și va face socoteală cu slugile sale, căroro le-a încredințat talanți. Să ne temem de acestea, Fraților; păstoria noastră să fie la fel cu purtarea noastră. Să ne gândim zilnic la slăbiciunea păcatelor noastre, ca nu cumva să rămână legată de păcat viața noastră, prin mijlocul căreia atotputernicul Dumnezeu a deslegat pe alții. Să ne gândim fără încetare ce suntem; să cugetăm la negoțul nostru să cugetăm la sarcina pe care am luat-o. Să ne facem zilnic socoteala, pe care o vom avea cu Judecătorul nostru. Și așa trebuie să avem grija noastră, ca să nu nesocotim grija aproapelui; ca oricine se lipește de noi, să capete gust din sarea limbii noastre. Acesta e sfânt, să-l îndemnăm să crească (în sfințenie); acela e încă nelegiuit, să-l îndemnăm să se îndrepte; cât timp cineva vine în contact cu preotul, să se despartă de el întărit

1) Luc. 19. 13.

Quapropter nemo vestrum, Dilectissimi, fidelibus suae vigilantiae commissis praedicationis verbum umquam subtrahat, sed, munus suum religiose exequens, curet quae singulis dicat, unumquemque qualiter moneat, et praesertim suae irreprehensibilis vitae luce omnibus salutis aeternae iter tutum, planumque commonstret. Etenim vero, ut sacri Concilii Tridentini verbis utamur, „nihil est quod alios magis ad pietatem, et Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita et exemplum, qui se divino ministerio dedicarunt¹⁾“. Finem ergo vestrae vocationis implete, et sic ubique lux vestra fulgeat, ut omnis, praedicationis et virtutis vestrae potentia et nobilitate percussus, ad fidei veritatem, ad Dei cultum et timorem, ad virtutis amorem, ad Ecclesiae sanctae unitatem fortiter et suaviter trahatur. Hoc enim agentes, et vosmetipsos certe salvos facietis, et eos, qui vos audiunt, ac ii, qui ex adverso sunt, verebuntur, nihil habentes malum dicere de vobis.

Nemo miretur si his instamus; scimus enim, et vos nobiscum perspecte scitis, Fratres, quod

1) Sess. XXII De Refor. cap. I.

cu sarea cuvântării lui. Gândiți întru voi cu grijă la acestea, Fraților : purtați de grijă de comunicați acestea și aproapelui vostru, pregătiți-vă să dați roadă atotputernicului Dumnezeu din negoțul, pe care l'ați primit¹⁾.

Din care pricină nimeni dintre voi, prea iubitorilor, să nu sustragă credincioșilor, incredințați vegherii sale, cuvântul propoveduirii, dar îndeplinind cu sfințenie datoria sa, să se îngrijească ce să spună fie-căruia, în ce chip să-l sfătuească, și mai cu seamă cu lumina vieții sale, împotriva căreia nu se poate spune nimic, să arăte tuturor drumul sigur și drept al mântuirii vecinice. Căci, ca să ne folosim de cuvintele sfântului Sobor din Trident „nu e nimic, ce să învețe neconținut pe alții la evlavie și cinstirea lui Dumnezeu mai mult, ca viața și pilda acelora, cari s'au dat cu totul slujbei dumnezeiești²⁾. Îndepliniți-vă prin urmare scopul chemării voastre și lumina voastră strălucească pretutindeni așa în cât oricine, isbit de puterea și nobleța propoveduirii și virtuții voastre, să fie atras, cu putere și blândeță, spre cinstirea și frica lui Dumnezeu, spre adevărul credinței, spre iubirea virtuții, spre unirea cu sfânta Biserică. Făcând aceasta, vă veți mântui cu siguranță și pe voi înși-vă și pe acci cari vă ascultă, iar acci, cari vă sunt protivnici, se vor teme, ne având de spus nimic rău despre noi.

Nimeni să nu se mire dacă insistăm asupra acestor lucruri ; căci știm, și voi știți ca și noi

1) Hom. 17. în Evang.—2) Sess. XXII De Refor cap. I.

omnis, qui alios regere et gubernare suscipit, ut pastor, obligationem etiam eos verbo et exemplo docendi, confirmandi, et corrigendi suscipit, prout uniuscujusque conditio requirit. Sed heu! si a pastoribus debitum hoc negligetur, oves Domini, non inveniunt pascua, fame, sitique peribunt! Ast Deus, qui amat animas¹⁾, per prophetam suum jugiter clamare non desinit: Vae pastoribus, qui pascebant semetipsos! nonne greges a pastoribus pascuntur? Lac comedebatis, et lanis operiebamini, et quod crassum erat occidebatis; gregem autem meum non pascebatis. Quod infirmum fuit, non consolidastis, et quod aegrotum, non sanastis, quod confractum est, non alligastis, et quod abjectum est, non reduxistis, et quod perierat, non quaesistis; sed cum auctoritate imperabatis eis, et cum potentia.... Propterea, pastores, audite verbum Domini. Haec dicit Dominus Deus: Ecce ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum, et cessare faciam eos, ut ultra non pascant gregem, nec pascant amplius pastores semetipsos; et liberabo gregem meum de ore eorum, et non erit ultra eis in escam²⁾).

Utinam hae comminationes ex omnipotentis Dei ore prodeunt, si qui forte sint inter nos, somnolentos excitent, ne subito praeoccupati die mortis ante tribunal Christi, qui sine acceptione personarum judicat secundum uniuscujusque o-

1) Sap. 11, 27.—2) Ezech. 34, 2 et seq.—

foarte bine, că ori-cine își ia asupra-și să conducă și să cârmuiască pe alții, ca păstor, să însăreinează în acelaș timp să-i învețe cu cuvântul și cu pilda, să-i întărească și să-i îndrepte, după cum cere starea fiecăruia. Dar vai! dacă această datorie va fi nesocotită de către preoți, oile Domnului, negăsind pășune, vor muri de foame și de sete! Inșă Dumnezeu, care iubește sufletele ¹⁾, nu încetează de a strigà neconținut prin gura profetului: Vai păstorilor, cari se pășteau pe sine însuși! au nu pe oi le pase păstorii? Iată laptele îl mâncați și cu lâna vă îmbrăcați și ce este gras injunghiați; și oile mele nu le păsecați. Pe cea slabă nu o ați întărit, și pe cea bolnavă nu o ați vindecat și pe cea sdruncinată nu o ați legat, și pe cea rătăcită nu o ați înapoiat, și pe cea pierită nu o ați căutat; dar le-ați poroncit cu auctoritate și cu putere... Pentru aceea păstori, auziți cuvântul Domnului. Acestea zice Domnul Dumnezeu: Iată eu asupra păstorilor, și voi cere oile mele din mâinele lor, și voi întoarce pre ei, ca să nu pase oile mele și nu le vor mai pase păstorii pre ele; scoate-voiu oile mele din gura lor și nu le vor fi lor mai mult mâncare. ²⁾

O dacă aceste amenințări, eșite din gura atotputernicului Dumnezeu, ar trezi pe cei somnoroși, dacă există unii printre noi, ca nu cumvâ apucați pe neașteptate de ziua morții să apărem înaintea tribunalului lui Hristos, care judecă fără

1) Sap. 11,27.—2) Ezeec. 34, 2 et seq.

pus¹⁾, nos sistamus ad supplicium aeternum condemnaturi; quia, pastores cum essemus, perire fecimus animas fidelium, quas per sacram eruditionem, per opportunam correptionem ac per religiosam aedificationem salvandas suscepimus! Ante illud tremendum tribunal constituti, „nos miseri, quid dicturi sumus, qui ad Dominum post negotium vacui redimus²⁾?“ Illuc enim strictam rationem reddere debebimus non de dexteritate nostra in saecularibus negotiis tractandis, non de nostra aestimatione penes homines, non de vana sapientia hujus mundi, quae stultitia est apud Deum³⁾; sed si totis viribus operam dedimus regno Dei dilatando, peccatoribus e vitiorum coeno ad viam virtutis revocandis, proximorum saluti procurandae. Vae nobis Fratres! vae nobis in aeternum! si, in divinae justitiae statera appensi, in his omnibus inventi fuerimus minus habentes. Unde, fratres sancti, vocationis coelestis participes, considerate apostolum et pontificem confessionis nostrae Iesum⁴⁾; et, ipsum semper prae oculis habentes, clamate, annuntiate fidelibus peccata eorum, et populis scelera eorum; praedicate verbum, instate opportune, importune, arguite, obsecrate, increpate in omni patientia et doctrina; ministerium vestrum implete.

1) I Petr. 1, 17.—2) S. Greg. Hom. 17 in Evang.—3) I Cor. 3, 19.—4) Hebr. 3, 1.

de alegerea fețelor după lucrul fiecăruia ¹⁾, și să fim condamnați la chinurile vecinice; fiind-că deși am fost păstori, am făcut să piară sufletele credincioșilor, pe care le-am luat asupra noastră spre a le mântui prin învățatură sfântă, prin dojană la timpul cuvenit și prin edificare religioasă. Apărând înaintea acelu tribunal înfricoșitor, „ce vom zice noi ticăloșii, cari după negoț ne întoarcem deșerți la Dumnezeu ²⁾”? Căci acolo vom trebui să dăm socoteală amănunțită nu de îndemnarea noastră în mânuirea afacerilor lumești, nu de vaza noastră față de oameni, nu de înțelepciunea deșeartă a acestei lumi, care e nebunie înaintea lui Dumnezeu ³⁾; dar dacă ne-am silit din toate puterile de a răspândi împărăția lui Dumnezeu, de a chema pe păcătoși din glodul vițiilor pe calea virtuții, de a procura mântuirea aproapelui. Vai de noi, Fraților! vai de noi în veci! dacă, cântăriți în balanța dreptății dumnezeiești, vom fi aflați că'n aceste toate cântărim mai puțin. Pentru aceea, fraților sfinți, cari sunteți părtași chemării cerești, socotiți pe Apostolul și Arhiepiscopul mărturisirii noastre Isus ⁴⁾; și avându-l pre el neconștient înaintea ochilor, strigați, vestiți credincioșilor păcatele lor și popoarelor nelegiuirile lor; propovăduiți cuvântul, stați asupra cu timp și fără timp; muștrați, certați, îndemnați cu toată îndelungata răbdare și cu învățatura ⁵⁾; îndepliniți slujba voastră.

1) I Petr. 1, 17.—2) S. Greg. Hom. 17 in Evang.—3) I Cor. 3, 19.—4) Hebr. 3, 1.—5) 2 Tim. 4, 2.

Nemo certe ignorat, quod in istam vineam suam coelestis Paterfamilias nos conduxit non ut vacemus, sed ut laboremus; non ut nostra quaeramus, sed quae Iesu Christi Filii sui, expectantes beatam spem et adventum gloriae ejusdem magni Dei et Salvatoris nostri Iesu Christi, qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, et mundaret sibi populum acceptabilem sectatorem bonorum operum¹⁾. Reminiscantur igitur vocationis nostrae sanctae, et laboremus. ut boni milites Christi, qui reddet unicuique secundum opera ejus²⁾.

Attamen, cum neque qui plantat sit aliquid, neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus³⁾; ut citius ac plenius de laboribus nostris fructum afferamus in patientia, fervidas ad Deum preces et ipsi nobiscum effundite, Fratres mei dilectissimi; et beatae semperque Virginis Mariae ab origine Immaculatae, ejusque purissimi Sponsi Ioseph, quorum suffragiis maxime confidimus, cum ipsi omnia possint in Corde dulcissimi Salvatoris nostri Iesu, patrocinium interponite.

Enixe quoque rogamus et obsecramus, Fratres, pro Sanctissimo Pontifice Nostro Leone XIII, ut Deus omnipotens e tantis malis et periculis Eum eripiat, ac tandem aliquando de teterimis, et infensis Ecclesiae ac civilis Societatis hostibus victoriam Ei tribuat atque concedat.

1) Tit. 2, 13-14.—2) Rom. 2, 6.—3) 1 Cor. 3, 7.

Cu siguranță, fie-care știe că ceresul Părinte de familie nu ne-a adus în această vie a sa ca să ne odihnim, ci să lucrăm; nu ca să căutăm cele ale noastre, însă cele ale lui Hristos Isus, Fiul său, așteptând fericita nădejde și arătarea mărireii marelui Dumnezeu și Mântuitorului nostru Isus Hristos, care s'a dat pe sine pentru noi, ca să ne mântuească pe noi de toată fără de legea și să-și curățească lui un popor ales, râvnitor de fapte bune ¹⁾. Să ne aducem aminte prin urmare de chemarea noastră sfântă și să lucrăm ca buni soldați ai lui Hristos, care va răsplăti fie-căruia după faptele lui ²⁾.

Însă, fiind-că nici cel ce sădește este ceva, nici cel ce udă, ci Dumnezeu cel ce dă creștere ³⁾; ca să aducem în răbdare mai repede și mai îmbelșugat rod din muncile noastre, înălțați împreună cu mine, Fraților prea iubiți, rugăciuni ferbinți către Dumnezeu; și interpuneți ocrotirea fericitei și pururea Fecioarei Maria, cea dintru început Neprihănită, și a Logodnicului ei prea curat Iosif, în a căror rugăciuni ne încredem mai cu seamă, de oarece ei au mare putere pe lângă Inima prea dulce a Mântuitorului nostru Isus.

Stăruitor să ne rugăm, Fraților, pentru Prea Sf. Nostru Părinte Leone al XIII-lea, ca Dumnezeu cel atotputernic să-l scape din atât de mari rele și primejdii, și în sfârșit să-i dea și să-i îngăduie isbânda asupra prea întunecaților și întărătaților dușmani ai Bisericei și ai Societății civile.

1) Tit. 2, 13-14.—2) Rom. 2, 6.—3) I Cor. 3, 7.

Et pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda et intelligentias vestras in Christo esu¹). In cujus pacis pignus pastorem benedictionem, intimo cordis affectu, vobis, dilectissimi Fratres, et populo vigilantiae vestrae concredito in Domino impertimur.

Romae extra Portam Flaminiam pridie Nonas Decembris MDCCCLXXXI, ipso Consecrationis nostrae die.

† FR. NICOLAUS IOSEPH
EPISCOPUS

1) Philip 4, 7.

Și pacea lui Dumnezeu, care covârșește toată mintea, să păzească inimile și cugetele voastre întru Hristos Isus ¹⁾. În chezășia acestei păci din toată inima vă dau întru Domnul binecuvântarea păstorească și Vouă, Fraților prea iubiți, și poporului încredințat vegherei voastre.

Roma, afară de Poarta Flaminia, în 4 Decembrie 1881, în însăși ziua Consecrațiunii noastre.

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

1) Philip 4, 7.

Num. 2.

**Epistola ad PP. Missionarios Apostolicos post
reditum in urbem Iassiensem.**

*Qui consolatur humiles, consolatus est nos
Deus in reditu nostro in hanc almam Iassiensém
civitatem, ad quam nudius tertius in sero pros-
pere, feliciterque pervenimus.*

*Hoc vobis notum facimus, Fratres dilectis-
simi, ut si quid vobis opus fuerit, quod humili-
tas nostra vobis praestare possit, ad nos omni
fiducia recursum habeatis. Cognoscitis enim nos,
et desideria nostra vobis patefecimus in Epistola
Pastorali, quam pridie Nonas Decembris supe-
rioris anni ab Urbe vobis misimus. Nihil certe
magis nobis cordi est, quam divinam quaerere
gloriam, et proximorum procurare salutem. Ut
hunc nostrae missionis nobilissimum finem asse-
quamur, parati sumus, Domino adjuvante, nullis
parcere laboribus, nullas molestias atque aerum-
nas effugere. Scimus enim cum Apostolo quod,
hoc unice volentes, tribulationes nos manent;
quia, sicut agebat S. Leo Papa, nunquam deest*

Scrisoarea către PP. Misionari Apostolici după întoarcerea în orașul Iași.

Dumnezeu, care mângâie pe cei smeriți, ne-a mângâiat și pe noi la întoarcerea în acest oraș vrednic de cinste al Iașilor, în care am sosit cu sănătate și fericire alaltieri seara.

Vă fac cunoscut acest lucru, Fraților prea iubiți, că dacă aveți nevoie de ceva, ce smerenia noastră vă poate îndeplini, să alergați la noi cu toată încrederea. Ne cunoașteți doară pe noi, și v'am arătat dorințele noastre în scrisoarea pastorală pe care v'am trimis-o din Roma la 4 Dec. anul trecut. De sigur nimic nu ne stă mai mult la inimă, decât să căutăm slava lui Dumnezeu și să procurăm mântuirea aproapelui. Ca să aducem la îndeplinirea acest scop prea nobil al misiunii noastre, suntem gata cu ajutorul lui Dumnezeu, de a nu cruța nici o muncă, de a nu ne da în lături de nici o neplăcere și greutate. De oarece știm împreună cu Apostolul, că, voind acest singur lucru, ne așteaptă neliniștirile; căci, după

tribulatio persecutionis, si nunquam desit observantia pietatis. Sed et nos in humilitate nostra cum eodem beato Paulo dicere audemus: Nihil horum vereor, nec facio animam meam praetiosorem quam me; dummodo consummem cursum meum, et ministerium verbi, quod accepi a Domino Iesu, testificari Evangelium gratiae Dei.

Attamen vos quoque, Fratres carissimi, nos adjuvate, et nobiscum in hoc tam magno negotio sedulo adlaborate; quia vanum omnino esset propositum nostrum sine vestra libenti, prompta, et alacri cooperatione. Milites Christi estis, pugnate contra adversarium animarum vestrarum, quas pretioso Sanguine suo Christus redemit. Agricolae Dei estis, excolite hanc dominicam vineam, ut, spinis et tribulis omnino de medio sublatis, fructum centuplum coelesti Patrifamilias reddat. Ministri divinae reconciliationis estis, operibus monstrate, quod pro Christo legatione fungimini apud populum hunc, et, tamquam Deo exhortante per vos, obsecrate pro Christo, ut omnes reconcilientur Deo. Itaque, Fratres dilectissimi, humilis animus noster quam maxime hac spe erigitur, qua a vobis omnibus expectamus, ut, quae Iesu Christi sunt unice quaerentes, pro viribus nobiscum laborare velitis ad congregandos in unum filios Dei, qui sunt dispersi.

Et hac tam dulci spe innixi, gratia quoque

cum spunea Sf. Leone Papa, nu lipsește nici odată neliniștea prigonirii, dacă nu lipsește grija de sfințenia vieții. Dar în smerenia noastră îndrăznim să spunem și noi cu acelaș fericit Paul: Nici de una nu bag seamă, nici am sufletul meu cinstit mie; fără numa ca să săvârșesc alergarea mea, slujba cuvântului, care am luat dela Domnul Isus, a mărturisi Evanghelia darului lui Dumnezeu.

Însă ajutați-ne și voi, Fraților prea iubiți, și conlucrați cu sârguință împreună cu noi la o atât de mare operă: căci zadarnică cu totul ar fi propunerea noastră fără conlucrarea voastră, de bună voie, grabnică și cu bucurie. Sunteți ostașii lui Hristos, luptați împotriva dușmanului sufletelor voastre, pe care Hristos le-a răscumparat cu prea prețiosul său sânge. Muncitorii lui Dumnezeu sunteți, cultivați via aceasta a lui Dumnezeu, ca, scoțând cu totul din mijloc spinii și pălămida să aducă fruct însutit ceresului Tată de familie. Sunteți slujitorii împăcării dumnezeiești, arătați cu fapta, că în locul lui Hristos vă rugați la poporul acesta și, ca și cum Dumnezeu i-ar îndemna prin gura voastră, rugați-vă în locul lui Hristos, ca să se împace toți cu Dumnezeu. Și așa, Fraților prea iubiți, smeritul nostru suflet e încurajat cât se poate de mult de această nădejde, pe care o așteptăm de la voi toți, că, căutând numai cele ale lui Isus Hristos, veți voi a lucra după puteri împreună cu noi spre a aduna la un loc pe fiii lui Dumnezeu, cari sunt împrăștiați.

Și întemeiați pe această dulce speranță, în-

*Dei confisi, Beatae Mariae ab origine Immacu-
latae, ejusque virginis Sponsi Ioseph patrocinio
suffulti, nec non roborati Apostolica Benedic-
tione Sanctissimi Domini Nostri Leonis Papae XIII,
quam etiam pro vobis omnibus, Fratres carissimi,
et pro universa hac nostra Missione tribus vici-
bus suppliciter impetravimus, vobis et Populo
fidei vestrae commisso omnia fausta a Domino
adprecamur, atque Pastoralem nostram Benedic-
tionem peramanter impertimur.*

*Datum Iassii, ex Residentia nostra episco-
pali, hac die 15/27 Martii 1882.*

† Fr. NICOLAUS IOSEPH
EPISCOPUS

erezându-ne și în harul lui Dumnezeu, sprijiniti pe ocrotirea Fericitei Maria, dintru început Neprihănită, și a feciorelnicului ei soț Iosif, întăriți și cu Binecuvântarea apostolică a Prea Sfântului nostru Părinte Leone al XIII-lea, care binecuvântare am dobândit-o de trei ori și pentru voi toți, Fraților prea iubiți, și pentru această întreagă Misiune a noastră, cerem de la Domnul toate fericirile și pentru voi și pentru poporul încredințat grijei voastre, și prea iubitor vă împărtășim Binecuvântarea noastră pastorală.

Dat la Iași din Reședința noastră episcopală
azi ¹⁵/₂₇ Martie 1882.

† NICOLAE IOSIF
EPISCOPI

De Tertio S. Francisci Ordine propagando.

Post saecularia festa quae nuper laeti in Domino solemniter celebravimus in honorem beatissimi Patris Francisci, nil certe jucundius Nobis esse potest quam ut vobis annunciemus, dilectissimi Fratres, desideria et vota Summi Pontificis Leonis Papae XIII super propagatione Tertii Ordinis ab ipso Seraphico viro Francisco fundati.

Sanctissimi Domini Nostri Leonis Epistola Encyclica, quae incipit Auspicato concessum, ad universos catholici orbis Episcopos Romae data die 17 Septembris currentis anni, vos procul dubio non latet, quia catholicae ephemerides, statim ac in Urbe promulgata fuit, longe lateque per Orbem eam divulgavit. Dubitandum igitur Nobis non est, quin ipsa vobis omnibus, qui Francisci filios esse gloriimini, gaudium magnum attulerit. Et revera, Iesu Christi Vicarii Epistola illa Encyclica est opus, quod magni Pauperuli et Amici Dei gloriam coronat; est oblatio, qua acceptabilior nemo deponere poterat super gloriosum

Despre răspândirea Ordinului al 3-lea ai Sf. Francisc.

După serbările seculare, pe care veseli în Domnul le-am sărbătorit cu pompă nu de mult în cinstea prea fericitului Părinte Francisc, de sigur că nimic nu poate să ne fie mai plăcut, de cât să vă vestim, Fraților prea iubiți, dorințele arzătoare ale Prea Sfântului stăpân Papa Leone al XIII cu privire la răspândirea *Ordinului al treilea*, întemeiat de către Seraficul Francisc.

Fără îndoială, că nu vi-i necunoscută Epistola Enciolică a Sfântului nostru stăpân Leone, dată din Roma în ziua de 17 Septemvrie a. c. către Episcopii întregii lumi catolice, și care începe *Auspicato concessum*, de oarece imediat ce a fost promulgată în Roma, jurnalele catolice au răspândit-o în lung și lat pe întregul pământ. Și nu trebuie să ne îndoim, că acea Epistolă v'a adus vouă tuturor, care vă mândriți, că sunteți fiii Sf. Francisc, o mare bucurie. Și de fapt, acea Epistola Enciolică a Locțiitorului lui Isuș Hristos e o operă care încunună slava Săracului și Prietenului lui Dumnezeu ; e un prinos, de cât care ceva mai plăcut

Seraphici Viri sepulcrum; est, ut ita dicam, sigillum, quo majoris auctoritatis aliud nemo apponere poterat in ipsa Seraphici Patris mirifica vita; est demum monumentum, quo sublimius, et in aevum magis mansurum nemo in mundo erigere poterat ad perpetuam saecularis franciscalis solemnitatis memoriam. Leo XIII, post septena saecula a nativitate Sancti Francisci, cujus filium esse et ipse gloriatur, hac ipsa sua Epistola Encyclica, tanti Patris gloriam non modo innovat, verum etiam stabilius firmat, latiusque promovet.

Etenim vero haec Encyclica, quae jure merito franciscalis appellari posset, ad magnos salutis fructus in gentes producendos e corde Pontificis Summi prodivit. Leo XIII vitam S. Francisci brevi sermone velut ob oculos nostros ponens, simulque describens illam acerrimam temporum tempestatem quando Seraphicus Vir venit in mundum, omnibus patefacit quanto labore, quantoque pietatis studio, vel per se, vel per triplicem Ordinem ab ipso fundatum, perditos homines ad veritatis et salutis viam revocaverit; sicque ejus in Ecclesiam et in ipsam civilem societatem praeclara merita alte proclamat.

Ast, sicut Franciscus per institutionem Tertii Ordinis praesertim senescentem mundum renovavit, sic Leo XIII hujus Tertii Ordinis propagationem curat et omnibus commendat, non im-

nimeni nu putea depune pe mormântul slăvit al sfântului Bărbat; e, ca să zic așa, o pecete, și o alta cu mai multă auctoritate de cât aceasta, nimeni nu putea pune pe viața minunată a Seraficului Părinte; e în sfârșit un monument, de cât care mai înalt și înveci mai dăinuitor nimeni nu putea să înalțe spre amintirea vecinică a sărbătorii franciscane. Leone XIII-lea, după șapte veacuri de la nașterea Sf. Francisc, al cărui fiu se mândrește că este și El, prin aceasta a sa Epistolă Enciclică nu numai că reînnoește slava unui așa de mare Părinte, dar o întărește mai temeinic și o răspândește mai întins.

Căci în adevăr această Enciclică, care cu drept cuvânt poate fi numită *franciscană*, a eșit din inima Sfântului Pontifice spre a aduce între națiuni multe roade de mântuire. Leone al XIII-lea punându-ne în puține cuvinte înaintea ochilor viața Sf. Francisc, și tot-odată descriindu-ne acea furtună prea strașnică a timpurilor, în care a venit pe lume Sfântul Bărbat, a făcut cunoscut tuturor cu cât de mare muncă, cu câtă râvnă de evlavie sau el singur sau prin cele trei *Ordine* întemeiat de dânsul, a rechemat pe calea adevărului și a mântuirii pe oamenii pierduți, și astfel proslăvește sus și tare strălucitele Lui merite și față de Biserică și față de Societatea civilă.

Dar, după cum Francisc a reînnoit mai cu seamă lumea îmbătrânită prin întocmirea *Ordinului al treilea*, tot așa Leone al X-III-lea se îngrijește de răspândirea acestui *al treilea Ordin* și-l

merito sperans, per hoc medium, Ecclesiam et civilem societatem eadem bona denuo esse assecuturas. Quapropter, quemadmodum Innocentius III, oblata sibi divinitus specie, Franciscum suis humeris inclinata moenia Basilicae Lateranensis sustentem olim vidit, ita Leo XIII eundem Franciscum, per Tertii Ordinis societatem propagatam et in pristinum statum restitutam, Vaticanam molem, ipsumque mundum sustentem nunc conspicit.

Utinam Seraphicus Pater de coelo respiciat, et videat hujus gloriosissimi filii sui Leonis XIII ardentissima vota restituendi mundo, jam denuo in malorum abyssum prolapso, fidem, fraternitatem, pacem, caritatemque veram! Utinam Seraphicus Pater, de coelo respiciens, et haec videns, intercedat ad Dominum Iesum Christum, ut Leoni XIII, cunctisque fidelibus iterum refulgeant dies fide et caritate pleni, sicut fulserunt, non nativitatis, sed mortis suae tempore, quando, per Tertii Ordinis societatem jam longe lateque per Orbem diffusam, ipse ad virtutem excitaverat christianos homines, et diu multumque devios ad imitationem Christi traduxerat!

Quapropter, dilectissimi Fratres, exhortationibus Leonis XIII nostram licet debilem vocem jungentes, vos, qui Francisci filii estis, et in hac Missione curam geritis animarum, etiam atque etiam in Domino exhortamur, et vobis dicimus: Date operam, ut fideles vobis commissi Tertium Ordinem noscant, atque ex veritate aestiment;

recomandă tuturor, nădăjduind nu pe nedrept, că prin acest mijloc Biserica și Societatea civilă va dobândi din nou aceleași bunuri. Din care pricină după cum Inocențiu al III-lea, prin vedenie dumnezeiască a văzut cândva pe Francisc proptind cu umerii săi zidurile plecate spre prăbușire ale Basilice Laterane, tot așa și Leone al XIII-lea prin lățirea *Ordinului al treilea* și prin restabilirea lui în starea de odinioară, întrezărește pe Francisc susținând clădirea Vaticană și însăș lumea.

O, să dea D-zeu ca Seraficul Părinte să privească din cer și să vadă dorința prea arzătoare a acestui fiu mult slăvit al său Leon XIII-lea de a re-^{ca} lumii, căzută din nou în prăpastia relelor, credința, frăția, pacea și adevărata iubire! Facă Dumnezeu ca Seraficul Părinte, cătând din cer și văzând acestea, să mijlocească la Domnul Isus Hristos ca să strălucească din nou asupra lui Leone al XIII-lea și asupra tuturor credincioșilor zile pline de credință și dragoste, precum au strălucit nu la nașterea, dar în timpul morții sale, când, prin răspândirea în lung și lat a *Ordinului al treilea*, a chemat la virtuți pe creștini și a adus la urmarea lui Hristos pe cei de mult timp și prea îndepărtați!

De aceea, Fraților prea iubiți, unind glasul nostru, deși slab, la îndemnurile lui Leone al XIII-lea, pe voi cari sunteți fiii sf. Francisc și aveți grija sufletelor în această Misiune, iarăș și iarăș în Domnul vă îndemnăm și vă zicem : Siliți-vă ca credincioșii, încredințați vouă, să cunoască *Ordinul al treilea* și să-l prețuiască după dreptate ; învă-

sedulo docete eos qualis ille sit, quam facile unicuique pateat, quam magnis in animarum salutem privilegiis abundet, quantum utilitatis privatim et publice polliceatur. In tot enim tantisque temporum tempestatibus probe intelligitis, spem sublevationis non exiguam merito collocari a Pontifice Maximo in societate Tertii Ordinis beati Patris Francisci. Reapse, sicut ipse Pontifex ait, ea florente, facile florebit et fides, et pietas, et omnis christiana laus; omnibusque erit persuasum, non vacare dignitate paupertatem, divitem misericordem et munificum, pauperem sua sorte industriaque contentum esse oportere, omnibus Christifidelibus, vel patientia si pauperes, vel liberalitate si divites, in coelum esse veniendum. Sicque, omnibus sua sorte contentis et eadem caritate conjunctis, extinctae erunt inimicitiae, novarum rerum libido, et inter varios civitatis ordines invidia, in quibus omnibus initia simul atque arma socialismi consistent.

Beatissimi Francisci filiis, et Missionariis Apostolicis loquimur; ideoque, quin plurimis verbis sermonem protrahamus, certissimi sumus quod illo zelo inflammati, quo filii pro gloria Patris, et Missionarii pro salute animarum concallescere debent, nihil intentatum relinquitis, Fratres dilectissimi, ut Sanctissimi Domini Nostri Leonis XIII desideria et vota adimpleantur.

Deus autem, a quo bona cuncta procedunt, per merita et intercessionem servi sui Francisci,

țați-i cu sânguință ce e acel Ordin, cât de ușor e deschis fiecăruia, cât de îmbelșugat e în privilegii spre mântuirea sufletelor, ce mare folos dă individului și societății. Înțelegeți de bună seamă că în aceste furtunoase timpuri cu drept cuvânt sfântul Pontifice pune mare nădejde de ușurare în *Ordinul al treilea* al fericitului Părinte Francisc. Inadevăr cum zice însuși Papa, înflorind acel Ordin, va înflori cu ușurință și credință și evlavie și toată cinstea creștină, și toți vor fi convinși că nu e lipsită de demnitate sărăcia, că cel bogat trebuie să fie milostiv și darnic, cel sărac mulțumit cu soarta și munca lui; că toți credincioșii lui Hristos trebuie să ajungă în cer prin răbdare dacă sunt săraci, iar de sunt bogați prin dărnicie. Și așa, fiind mulțumiți toți cu soarta lor și uniți prin aceiaș dragoste, se vor stinge dușmăniile, pofta de lucruri nouă, pisma dintre diferitele *stări sociale*, pe cari se făuresc începuturile și totodată armele *socialismului*.

Vorbim unor fii al prea fericitului Francisc și unor Misionari apostolici, și de aceea, ca să nu lungim cuvântarea, suntem foarte siguri, că înflăcărați de acea râvnă, de care ard fiii pentru slava Tatălui și de care trebuie să fie aprinși Misionarii pentru mântuirea sufletelor, nu veți lăsa nimic neîncercat, Fraților prea iubiți, ca să aduceți la îndeplinire dorințele Prea sfântului Nostru Pontifice Papa Leone al XIII-lea.

Iar Dumnezeu, de la care purcede orice bine, prin meritele și mijlocirea slugii sale Francisc să

operibus vestris benedicat, ut praedicatio vestra sit non in persuasibilibus humanae sapientiae verbis, sed in ostensione spiritus et virtutis, et fructum centuplum afferat in patientia et caritate.

*Interea Vobis et Populo vestrae fidei con-
credito Pastoralem nostram Benedictionem, inti-
mo eordis affectu, in Domino impertimur.*

Datum Iassii, die 18/30 Octobris 1882.

† Fr. NICOLAUS IOSEPH
EPISCOPUS

binecuvinteze lucrările voastre, ca propoveduirea voastră să nu fie întru cuvinte îndemănătoare ale înțălepciunei omenești, ci întru arătarea duhului și a puterii, și să aducă rod însutit întru răbdare și dragoste.

Intraceea cu toată iubirea sufletului vă împărtășim în Domnul vouă și poporului încredințat pazei voastre binecuvântarea noastră păstorească.

Dat la Iași, azi ¹⁸/₃₀ Octomvrie 1882.

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

**De Catechismo faciendo
super Sacramentum Poenitentiae
tempore Quadragesimae.**

Appropinquante sacro Quadragesimae tempore, mei muneris esse duco, Fratres carissimi, vobis Apostolicum Indultum transmittere, quo S. Mater Ecclesia, filiorum suorum debilitati commiserans, abstinentiae legis rigorem mitigat; simulque pauca vobis scribere, ut populi nobis concediti speciali spirituali necessitati, quae mihi innotuit, meliori quo fieri potest modo opituletur.

Significatum siquidem mihi fuit non raro accidere, quod fideles ita ignorent quidquid ad Poenitentiae Sacramentum rite et digne suscipiendum necessarium est, ut saepe Confessarii eos summatim instruere debeant antequam ipsis sacramentalem absolutionem dare queant. Quamvis certus sim hoc vestra negligentia non evenire, tamen animo reputans quo pacto huic gravissimo incommodo occurri possit, mihi visum est exemplum gloriosissimi Pontificis Benedicti XIV esse sequendum, qui in ipsa Urbe Catechismos ad populum super Sacramentum Poenitentiae, quadragesimali tempore, faciendos statuit.

Despre explicarea Tainei Pocăinței în timpul Postului mare.

Apropiindu-se Postul mare socotim de datoria noastră, Fraților prea iubiți, să vă comunicăm Indultul Apostolic, prin care sfânta Maică Biserica, compătimitind slăbiciunea fiilor săi, imblânzește severitatea legii abstenenței; și totodată să vă serim puțin în scop de a ajuta cum să poate mai bine deosebita nevoie duhovnicească a poporului încredințat nouă, nevoie, care a ajuns la cunoștința noastră.

Așa am aflat că se întâmplă nu rare ori, că credincioșii nu știu cele trebuincioase pentru primirea cuviincioasă și demnă a tainei Pocăinței în ast-fel de chip, în cât adesea duhovnicul e nevoit să-i învețe pe scurt înainte de a le putea da deslegarea sacramentală. Deși suntem siguri, că aceea nu provine din negligența voastră, totuș gândindu-ne cum s'ar putea îndreptă această prea mare lipsă, ni s'a părut că e de urmat pilda mult slăvitului Papă Benedict al XIV-lea, care a hotărît ca în însăș Roma în timpul postului mare să se facă catehism poporului despre taina Pocăinței.

Quapropter vobis omnibus mandamus, ut in posterum, omni alia Evangelii explicatione omissa, toto tempore in nostra Missione concessa ad adimplendum paschale praeceptum, idest a prima die Quadragesimae usque ad Dominicam SS. Trinitatis, omnibus diebus dominicis et festis, inter Missarum solemnia sermonem ad populum habeatis super Sacramentum Poenitentiae; ita ut, singulis annis tempore praedicto, quidquid scitu necessarium est ad rectam et dignam tanti Sacramenti susceptionem explicetis.

Cum autem in omni re tradenda plurimum intersit, utrum hoc an illo modo aliquid doceatur, vobis non pigeat super hanc rem Catechismi formam sequi, et sic Apostolum imitari, qui se sapientibus et insipientibus debitorem esse gloriabatur (Rom. I, 14); neque vestrum indignum putetis, praesertim super integritatis confessionis, doloris, ac propositi necessitatem, eadem saepe et facili modo repetere, sicut ipse beatissimus Paulus faciebat, ut fidei veritatem suorum audientium animis profundius infigeret (Phil. III, 1). Et si ipsum Verbum Patris in terras descendit, ut in carnis nostrae humilitate coelestis vitae praecepta nobis traderet, et imperitiae nostrae se accomodaret, nobis loquens de regno Dei in parabolis ab ipsa natura desumptis; quem vestrum non compellet caritas Christi, ut parvulus fiat in medio fratrum suorum, et tamquam nutrix fovens filios suos (I. Thess. II, 7)?

Din care pricină vă poruncim tuturor, ca de-acum înainte în tot timpul îngăduit în Misiunea noastră pentru îndeplinirea poruncii de Paști, adică de la întâia zi a Postului mare până la Duminica sfintei Treimi, în toate duminicile și sărbătorile, lăsând de-oparte orice explicație a Evangheliei, în timpul sfintei leturghii să țineți poporului predică despre taina Pocăinții; așa că în fiecare an în timpul amintit să explicați poporului tot ce trebuie știut pentru primirea cuviincioasă și vrednică a unei Taine atât de mare.

Dar fiindcă în tratarea ori-cărei învățăături e de foarte mare preț dacă ea se predă într'un fel sau într'altul, să nu vă fie silă de a urma în această privință metoda catehismului și de a imita în chipul acesta pe Apostol, care se mândrește, că e dator înțelepților și neînțelepților (Rom. I, 14), și nici să nu socotiți nedemn de voi de a repetă deseori și pe'nțeleș mai cu seamă acele învățăături, care sunt numai decât trebuincioase pentru întregirea spovezii, pentru căință și propunere, după cum făcea acelaș prea fericit Paul spre a împlânta mai adânc în sufletele auzitorilor săi adevărul credinței (Phil. III, 1). Și dacă însuș Cuvântul Tatălui s'a pogorât pe pământ, ca în smerenia trupului nostru să ne dea poruncile vieții cerești și să se potrivească neștiinței noastre, vorbindu-ne despre împărăția lui Dumnezeu în parabole, luate din însăși natura, pe cine dintre voi nu-l va împinge iubirea lui Hristos să se facă ca un copil în mijlocul fraților săi, și ca o mamă, care încălzește pe fiii săi? (1. Thess. II, 7).

Insuper, Fratres carissimi, etiam in ipso confessionis actu omni patientia et doctrina poenitentes rudiores instruite, si quando necessitas id postulet; quia, sicut ipsi noscitis, absolutio omnino deneganda est poenitentibus rudimenta fidei, et consequenter quae necessaria sunt ad hoc Sacramentum sancte suscipiendum ignorantibus. Deus non requiret a nobis quot confessiones una eademque die audivimus, sed certe a nobis requiret quot absolutiones iuste concessimus. Scitis enim ejus gravissimi peccati reum se constituat Confessarius, qui non omnia peragit, quae ad hujus Sacramenti rectam et sanctam ministrationem requiruntur. Reus est siquidem Domini Sanguinis, quia sacrilega est absolutio quam ipso indigno vel non recte disposito poenitenti concedit. Ut prudentibus loquor; vos ipsi judicate quod dico. (I. Cor. X, 15).

Itaque obsecro vos, Fratres, per nomen Domini nostri Iesu Christi, ut id ipsum dicatis omnes, et sitis perfecti in eodem sensu et in eadem sententia (I. Cor. I, 10.).

De caetero, post paschalia festa ad vos veniemus et tunc os ad os loquemur, hujus enim Missionis Pastoralem Visitationem, Deo adjuvante, incipere cupimus. Cum autem hoc officii nostri episcopalis praecipuum munus maxima qua fieri potest diligentia adimplere velimus, uniuscujusque Vicariatus Patres Missionarios non post multos hos dies commonefaciemus, ut in adventu nostro omnia sint parata tam pro Ecclesiarum et Paroe-

Afară de aceasta, Fraților prea iubiți, chiar în timpul povezii, cu toată răbdarea și știința învățați pe penitenții mai greoi, când cere trebuința, fiindcă, după cum știți, nu trebuie să se dea de fel deslagare penitenților, cari nu știu lucrurile elementare ale credinței și prin urmare cele ce-s necesare pentru a primi cu sfințenie această taină. Dumnezeu nu va cere dela noi, câte povezi am ascultat în una și aceeași zi, dar de sigur ne va cere câte deslegări am dat cu dreptate. Căci știți de ce mare păcat se face vinovat duhovnicul, care nu a săvârșit toate cât se cer pentru administrarea cuviincioasă și demnă a acestei Taine. E vinovat de sângele Domnului, fiindcă deslegarea pe care o dă penitentului neyrednic sau rău dispus e sacrilegă. Ca celor înțelepeți grăesc: judecați voi ceea ce eu grăesc (1. Cor. X, 15).

Și ast-fel vă rog pre voi, Fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, ca toți să grăiți aceiaș și să fiți întemeiați într'un gând și într'o înțelegere (1. Cor. I, 10).

De altfel după sf. Paști vom veni la voi și atunci vom grăi gură către gură, căci dorim să începem cu ajutorul lui Dumnezeu Vizita pastorală a acestei Misiuni. Inșă fiindcă dorim să îndeplinim cu cât se poate mai mare sârguință această datorie de căpitenie a funcțiunei noastre episcopale, vom înștiința în curând pe Părinții Misionari din fiecare Vicariat, ca la sosirea noastră să fie pregătite toate lucrurile atât pentru vizita bise-

ciarum visitatione, quam pro Sacramenti Confirmationis ministracione.

Interim Deus patientiae et solatii det vobis idipsum sapere secundum Iesum Christum (Rom. XV, 5.), in cuius Nomine vobis et populo vestrae fidei commisso pastoralement nostram benedictionem peramanter impertimur.

Datum Iassius, hac die 6-a Februarii 1883.

† Fr. NICOLAUS IOSEPH
EPISCOPUS

ricilor și a parohiilor, cât și pentru administrarea sfântului Mir.

Intr'aceea Dumnezeuul răbdării și al mângâierii să vă de ca să gândiți aceiaș unii în alții întru Isus Hristos (Rom. XV, 5), în numele căruia prea iubitori vă împărtășim vouă și poporului încredințat vouă binecuvântarea noastră păstorească.

Dat la Iași, astăzi 6 Februarie 1883.

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

Circulară către CC. PP. Administratori ai Parohiilor pentru întâia sfântă Vizită canonică

Cucernici Părinți,

De mult timp dorim să facem întâia sfântă Vizită canonică a parohiilor noastre, dar am fost împiedicați până astăzi. Acum, cu ajutorul lui Dumnezeu, nădăjduim că'n curând vom apucă drumul spre a îndeplini această datorie a noastră; și de aceea chiar de astăzi vă vestim, că îndată după sfintele sărbători de Paști vom începe această întâia sfântă Vizită pastorală. Am hotărât să începem dela vicariatul din Trotuș, vizitând parohiile : *Pustiana, Dărmănești, Grozești, Trotuș, Focșani*. Dela vicariatul din Trotuș trecând la cel din Bistrița vom vizita parohiile : *Cleja, Fărăoani, Valea-seacă, Liuzii-Călugăra, Prăjești, Văleni, Bacău*. De aci ne vom duce în vicariatul din Siret spre a vizita parohiile ; *Tămășeni, Ajudeni, Oțeleni, Butea, Hălăucești, Gherăești, Săbăoani, Bărgăoani*. Insfârșit în vicariatul din Iași vom vizita parohiile : *Galați, Huși, Botoșani, Pașcani, Horlești, Iași*.

Nu vom insiștă să schițăm aici un itinerar

mai amănunțit, fiind-că adeseaori nu se poate urma chiar din pricina unor piedici neprevăzute¹⁾. Intenția ca și datoria noastră e de a întrebuiți în sf. Vizită tot timpul trebuincios, necruțându-ne întru nimic, și dorind să vedem totul cu ochii noștri proprii spre a cunoaște din apropiere oile noastre, care au dreptul să-și cunoască pe păstorul lor. Lăsăm prin urmare în grija fiecăruia dintre voi de a schița un itinerar special pentru vizita parohiei sale respective. Totuș fiecare dintre voi să aibă înaintea sa intențiunea noastră sus amintită, că voim să vizităm totul, nu alergând dintr'un sat în altul ori unde ar fi vre-o biserică sau capelă publică, și nici zăbovind fără folos în diferite locuri, dar întrebuițând pretutindeni timpul necesar.

De vor fi clopote de sfințit, veți hotărî voi înșivă în înțelegere comună un loc central în fiecare vicariat, unde veți adună clopotele nesfințite încă.

Intr'aceea nu lipsiți, Fraților prea iubiți, de a pregăti și de a dispune pentru această sfântă

1) **Nota.** Vizitasem de-abia cinci parohii, când la începutul lui Iulie (st. n.) îmi sosește o scrisoare din partea sfintei Congregațiuni de Propaganda Fide, prin care eram rugat, să las totul, *chiar și sfânta Vizită*, și să plec pe dată la Roma, unde mă așteptă fără întârziere sfântul Părinte Papa Leone al XIII-lea. Așa trebui să întrerup sfânta Vizită începută, și ajungând la Roma la 17 Iulie, fui primit în audiență privată de Sfântul Părinte, care cerându-și scuze, că m'a făcut să fac lungă călătorie în toiu unei veri din cele mai calde, binevoi a mă consulta despre proiectul înființării eparhiei celei nouă de lași. Intorcându-mă în România la 5 (17) August, reluai în ziua de 14 (26) aceeași lună sfânta Vizită și o continuai până la 6 (18) Decembrie. Impiedicat de iarnă am reluat sf. Vizită la 12 (24) Aprilie, după Paștile din anul 1884, și o sfârșii în ziua de 18 (30) Octombrie din acelaș an.

Vizită pastorală pe poporul, încredințat fiecăruia dintre voi, că nici unul să nu primească în zadar harul lui Dumnezeu ¹⁾. „Părăsească nelegiuirea sa și nedreptul cugetările sale, și întoarce-se la Domnul și l va milui, și la Dumnezeu nostru, că multe îi va ierta“ ²⁾. Să ne rugăm, Fraților prea iubiți, să ne rugăm toți către acel Dumnezeu, care poate să ridice din însăși pietrele pe fiii lui Abraam ³⁾, să-l rugăm în smerenia inimei, ca stropiți cu roua milei sale să putem lepădă cu toții lucrurile întunericului și să îmbrăcăm armele luminii ⁴⁾.

În acest scop vă vestim, că Sfântul nostru Părinte Papa Leone al XIII-lea cu multă bună-voință ne-a îngăduit să putem da, în timpul acestei întâia a noastră sfinte Vizite, Binecuvântarea Papală tuturor credincioșilor noștri, cari vor trebui să se spovedească și împărtășească pentru a o primi și câștiga Indulgența. Dispuneți prin urmare poporul vostru cu învățături conforme și potrivite spre a primi cu vrednicie un har atât de mare și atât de rar.

Să știe apoi credincioșii noștri, că ei vor putea cu toți, fără de nici o excepție, să se apropie liber de noi, dacă vor avea să ne spună ceva în particular ce-ar fi spre binele sufletelor lor și al prea sfintei noastre credințe.

În ceea ce privește taina Mirului, care de obicei să dă în timpul aceleiaș sfinte Vizite în

1) 2 Cor. 6, 1.— 2) Is. 55, 7.— 3) Matth. 3, 9.— 4) Rom. 13, 12.

fiecare biserică, atât parohială, cât și filială, e nefolositor de a vă spune, Fraților prea iubiți, că dintre acei, cari au împlinit vârsta de șapte ani, nu vom admite de cât pe cei, cari știu lucrurile trebuincioase de știut pentru a primi cu vrednicie această taină, și cari s'au spovedit cum se cuvine. Și de aceea voi înși-vă (și nu Dascălii) veți elibera în timpul cuvenit așa zisele *țidule de Mir* acelora, pe care în conștiință îi veți socoti îndeajuns de instruiți și bine dispuși.

Mai veghiați cu scrupolositate și asupra alegerii Nașilor și Nașelor, ca la această prea delicată funcție să nu fie primiți aceia pe cari îi refuză legile bisericești. Asupra acestui punct conștiința voastră va rămânea îngreuiată în chip grav. — In ce privește pe Nănași și Nănașe vă mai amintesc încă că nici unul nu poate prezenta la Mir mai mult de una sau două persoane fără învoirea noastră, și că nici unul nu poate îndeplini această funcție, dacă n'a primit el mai întâiu Mirul.

Spre a ne convinge apoi, dacă cei ce trebuiesc miruiți știu în adevăr lucrurile de știut, ne rezervăm, unde vom crede de cuviință, ca să întrebăm pe câți-vă alesi la întâmplare ; și de aceia va trebui să ni se înfățișeze toți cei ce trebuiesc miruiți.

Cât despre copilașii și copiii, cari n'au ajuns încă la usul rațiunii vor fi admiși să primească această taină numai aceia, cari au o sănătate așa de plăpândă, încât în chip prudent ar fi teamă de a muri înainte de a atinge vârsta de șapte ani.

Și voim ca copia acestei epistole circulară

a noastră să se păstreze în arhiva fiecărei parohii.

Cu toată plinătatea inimei vă dăm vouă tuturor, Fraților prea iubiți, și poporului parohiilor voastre Binecuvântarea noastră Pastorală.

Iași, astăzi 18 Fevruarie 1883.

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

Protest
contra conversiunii bunurilor
Sf. Congregațiuni de Propaganda Fide

Cucernice Părinte Administrator al Parohiei.....

Sfinția Voastră știe din articolul meu tipărit în *Curierul* No. 14 din ziua de 8/20 a luni acesteia și pe care Vi l'am trimis prin poștă, că Curtea de Casație din Roma a hotărât, ca averea nemișcătoare a sfintei Congregațiuni de *Propaganda Fide* să fie supusă conversiunii, aplicându-i-se legile italiene din 3 Iulie 1866 și 18 Iulie 1873 asupra averilor bisericesti. Printr'aceasta s'a ajuns, ca și averea Propagandei să treacă în proprietatea guvernului italian, care după plac îi va plăti venitul anual.

Oricine înțelege marele pas ce s'a făcut prin această hotărâre. In adevăr, Propaganda este organul prin care Prea Sfântia Sa Părintele Papa cârmuește pe credincioșii tuturor Misiunilor împrăștiate pe toată suprafața pământului; înlănțuindu-i-se însă acestui așezământ toate mijloacele de care putea dispune pentru îndeplinirea sarcinei, încredințată lui, de sigur că toată de-

plina libertate a ministerului duhovnicesc, făgăduită Papei în articolul principal al renumitei legi *italiene* zisă a *garanțiilor* (*delle garanzigie*), se nimicește în mare parte și devine iluzorie.

Sfinția Voastră vede cât de grav e acest lucru și că trebuie să înștiințăm pe toți credincioșii noștri despre această faptă, pentru ca ei să știe în ce stare e redus Părintele lor obștesc, cel mai mare Păstor al Bisericei, Locțiitorul lui Isus Hristos.

Aceasta însă nu e deajuns, dar în această dureroasă împrejurare trebuie să se ridice și între noi glasuri numeroase pentru a protesta împotriva noului atentat la independența duhovnicească a Papei dela Roma. Independența aceasta poate fi cu adevărat garantată numai prin stăpânirea temporală, pe care Providența dumnezeiască o dase încă de multe veacuri sfântului Scaun al Vârhovnicului Apostolilor. Această stăpânire revoluțiunea a răpit-o tocmai pentru a atentă și nimici puțin câte puțin libertatea și independența duhovnicească a urmașului sfântului Petru, și mai cu seamă o răpește hotărârea Curtii de Casație din Roma, care, mai mult decât orice atentat, săvârșit până azi împotriva Papalității, lovește în Misiunea duhovnicească și dumnezeiască a Locțiitorului lui Isus Hristos.

Vă poruncesc dar, Cucernice Părinte, de a strânge pe credincioșii Parohiei, ce Vă este încredințată, și de a-i înștiința despre cuprinsul aces-

tei scrisori a mele și de a-i invita să iscălească alăturata adresă.

Sunt convins, că nici un adevărat catolic nu va refuza să dea Prea Sfântului Nostru Părinte Papa Leone al XIII-lea o dovadă de dragoste fiiască, care va putea alina puțin marea durere ce-i strânge inima sa părintească. Și într'adevăr dacă toți bunii catolici de pe pământ se grăbesc de a îndeplini această datorie fiiască față de Părintele obștesc, cu cât mai mult nu vor trebui s'o îndeplinească aceia, cari trăesc într'o țară necatolică și cari fac parte dintr'o Misiune apostolică? Ei au de îndeplinit nu numai o datorie, dar au de reclamat un drept, iscălind protestarea ce li se propune astăzi; fiind-că hotărârea dela 29 Ianuarie a Curții de Casație din Roma, îi lovește pe dâșii de-adreptul, lovind în sfânta Congregațiune *de Propaganda Fide*.

Incredințat, că această considerațiune va aprinde mai mult râvna Cucerniciei Voastre și a tuturor parohienilor, Vă doresc orice bine dela Dumnezeu și binecuvândându-Vă împreună cu toți credincioșii Parohiei, ce Vă este încredințată, mă declar

Al Sfinției Voastre prea iubitor în Hristos

† **Fr. NICOLAE IOSIF**

EPISCOP

Iași 12/24 Februarie 1884.

**Adresa
Misionarilor și Catolicilor din Moldova
căt-re Sf. Părinte Papa**

Prea Sfinte Părinte!

Subscrisul Misionar apostolic în Moldova și Paroh administrator al Parohiei din, precum și toți poporenii subscriși și subsemnați prin semnul crucei, am aflat cu cea mai vie durere a sufletului, cum că Curtea de Casație din Roma a pronunțat la 29 Ianuar a acestui an o sentință, în vigoarea căreia bunurile imobile ale Sf. Congregațiune *de Propaganda Fide* sunt supuse legilor italiene, emanate la anul 1866 și 1873 relativ la bunurile eclesiastice, și prin urmare trebuie se treacă în proprietatea guvernului italian, care după arbătriuul său i'ar plăti oareșcare rentă anuală.

În vederea unui atare atentat, subscrișii și subsemnații nu pot să nu protesteze cât se poate mai tare, precum chiar și fac prin aceasta de față, în contra acestei nedrepte sentințe, care, ignorând că zisa Sf. Congregațiunea este organul prin care Voi, Prea Sfinte Părinte, guvernați Misiunile catolice din toată lumea, și că prin urmare acea Sf. Congregațiune este un institut al lumii întregi și internațional prin originea, prin scopul și prin proprietatea ei, a vroit a o considera ca un orișicare alt institut italian. Și cu atâta mai vârtos subscrișii și subsemnații se cred datorii de a protesta în contra unei așa nedrepte sentințe, căci se văd loviți în însuși ale lor drep-

turi, ca unii ce fac parte din un Vicariat apostolic și dintr'o Misiune, ce atârnă de această Sf. Congregațiune *de Propaganda Fide*.

Prea Sfinte Părinte! acest protest a fiilor Voștri din Parohia de este pentru a alina cât de puțin măcar dreapta Voastră durere, văzându-Vă răpitate din mână de cătră dușmanii Voștri acele mijloace, pe care generositatea catolicilor tuturor națiunilor le-a hărăzit pentru menținerea și propagarea Credinței lui Isus Hristos, în toată lumea.

Toți acești fii ai Voștri aice subscriși și subsemnați văd tot mai mult, că într'adevăr iluzorie este așa zisa lege de garanții, cu care guvernul italian, întrând cu violență în Roma Voastră, a vroit să facă a crede toată lumea, că Pontificelul Roman ar fi rămas deplin liber în exercițiul ministerului său apostolic. Dar cine nu vede astăzi, că tocmai misiunea Voastră cea spirituală este atacată? Și pentru aceasta exprimă dorința ca Voi, Prea Sfinte Părinte, să fiți reșezat în drepturile Voastre cele neprescriptibile, spre a putea, ca un Suveran independent de orice putere lumească, exerșită cu toată libertatea într'adevăr sublima funcțiune de Păstor obștesc și Invățător infalibil al întregii Sf. Biserici catolice, pe care dumnezeescul ei Intemeitor a vroit să V'o încredințeze Vouă în persoana Sf. Petru, principele Apostolilor, și al cărui Voi, Prea Sfinte Părinte, sunteți drept și adevărat Urmaș.

Pătrunși de aceste simțiri și prostrați la picioarele Voastre cele sfinte, Vi se roagă plecați, ca să binevoiți ale împărtăși apostolica Voastră Binecuvântare, mărturisindu-se

Ai

Sanctității Voastre

Parohia.....din Moldova

Astăzi..... 1884.

cei mai smeriți și supuși fii în D-nul Hristos

(urmează iscăliturile)

**BIBLIOTECA CENTRALĂ
UNIVERSITĂȚII
BUCUREȘTI**

**DESLUȘIRI
CU PRIVIRE LA ISCĂLITURILE
DIN PROTESTUL DE MAI SUS**

1. E de dorit să se adune iscăliturile tuturor catolicilor, cari știu să scrie ; să nu se uite prin urmare nici un dascăl.

2. Pentru cei ce nu știu să scrie, după obiceiul țării, se primește și semnul crucii (†).

3. Nu se va sili nimeni ; adresa o vor iscăli numai aceia, cari voesc de bună voe. Pentru aceea se recomandă foarte mult Cucernicilor Părinți Administratori, să explice bine parohianilor de ce este vorba ; să le arăte, că datoria fiilor buni e de a repara injuriile făcute Părintelui obșteșc, de către unii fii răi și nerecunoscători.

4. În sfârșit atât iscăliturile, cât și semnele crucii trebuie să se facă în prezența Părintelui Administrator al parohiei, care după ce se va iscăli înaintea tuturor, la sfârșit va adevăra iscăliturile și semnele ce preced cu iscălitura sa proprie și pecetea parohiei.

5. Această a Noastră Circulară se va conserva în arhiva fiecărei Parohii împreună cu o copie a Adresei, în finele căreia se va adăogi numai numărul iscăliturilor strânse în însăș Parohia ; o va iscăli C. P. Administrator al Parohiei, și o va întări cu sigilul Parohiei.

LIBRARY
UNIVERSITY
OF TORONTO

A Sua Santità
PAPA LEONE XIII

Protesta
del Visitatore Apostolico di Moldavia
contro la Sentenza della Corte de Cassazione di Roma
del 29 Gennaio 1884.

Beatissimo Padre!

Minimo certo fra tutti i Vescovi, ma non ultimo tra quelli che Vi amano di tenerissimo amore, e con profondo e religioso ossequio venerano in Voi, **Beatissimo Padre**, la mistica pietra sopra la quale è fondata la Chiesa, il Pastore universale delle pecorelle e degli agnelli del cristiano ovile, il Maestro infallibile della fede, il Vicario di Gesù Cristo, unisco la mia voce a quella di tutti i miei Missionari, e di un gran numero dei fedeli di questo Vicariato Apostolico, per protestare anch'io contro l'ingiusta sentenza della Corte di Cassazione di Roma del 29 gennaio.

Con quella sentenza si è deciso che i beni immobili della Sacra Congregazione di Propagan-

Sanctității Sale
PAPEI LEONE AL XIII
Protestul
Vizitatorului Apostolic al Moldovei
împotriva sentinței Curții de Casație din Roma
dela 29 Ianuarie 1884.

Prea Fericite Părinte!

Cel mai nînsemnat între toți Episcopii, dar nu cel din urmă dintre cci, cari Vă iubesc cu o iubire prea ferbinte și cu adânc religios respect cinstesc în Persoana Voastră, **Prea Fericite Părinte**, piatra mistică pe care e întemeiată Biserica, pe Păstorul universal al oițelor și mieilor turmei creștine, pe Invățătorul infalibil al credinței, pe Locțiitorul lui Isus Hristos, unesc glasul meu cu acela al tuturor Misionarilor mei și al unui mare număr de credincioși din acest Vicariat Apostolic, pentru a protestă și cu împotriva nedreptei sentințe dela 29 Ianuarie a Curții de Casație din Roma.

Prin aceea sentință s'a hotărât ca bunurile imobile ale sfintei Congregațiuni *de Propaganda*

da Fide, per mezzo della quale Voi, **Beatissimo Padre**, esercitate il Vostro Apostolico Ministero nei paesi infedeli ed eterodossi di tutto il mondo, passino in proprietà del governo italiano, e sieno convertiti in cartelle del debito pubblico.—Invero i nemici del nome cristiano e della stessa civiltà non potevano far cosa, che più di questa cagionasse acerbo dolore al Vostro cuore paterno, ma in pari tempo essi non potevano far cosa che più di questa valesse a smascherare i loro infernali disegni.

Egli è chiaro oggi, **Beatissimo Padre**, che quelli, che violentemente e contro ogni diritto hanno tolto al Romano Pontefice il temporale dominio, che la Divina Provvidenza gli aveva dato a vera e reale guarentigia del libero esercizio della sua spirituale Sovranità, non altra mira, non altro scopo hanno avuto fuor solo quello di distruggere la stessa spirituale potestà del Sommo Pontefice.

Ognuno può vedere oggi, **Beatissimo Padre**, qual valore si abbia la famosa legge delle Guarentigie, che il Governo usurpatore della Vostra Roma decretò per far credere al mondo che il Successore di S. Pietro, anche spogliato del regno, sarebbe rimasto pienamente libero, e quale Sovrano indipendente nell'esercizio del suo spirituale ed universale ministero.

Ma se il sangue degli innocenti bambini fatti trucidare da Erode fece palese quale iniqua intenzione si avesse quell'ipocrita di re, quando

Fide, cu ajutorul cărora Voi, **Prea Fericite Părinte**, exercitați Ministerul Vostru Apostolic în țările ne-credincioase și eterodoxe din lumea întreagă, să treacă la proprietatea guvernului italian și să fie convertite în hârtii de datorie publică.

În adevăr dușmanii numelui creștin și ai însăș civilizației nu puteau face nici un alt lucru, care să pricinuiască mai crudă durere inimei Voastre părintești de cât acesta, dar în acelaș timp nu puteau face nici un alt lucru, care mai mult de cât acesta să poată da pe față planurile lor infernale.

E lămurit astăzi, **Prea Fericite Părinte**, că aceia, cari cu violență și împotriva ori-cărui drept au răpit Pontificelui Roman stăpânirea temporală, pe care Providența dumnezească i-o dăduse ca un adevărat și real zălog al exercițiului liber în Domnia spirituală, nu țintese alt undevă, nu au avut alt scop, de cât acela de a distruge însăș puterea spirituală a Pontificelui Suprem.

Fiecare poate vedeà astăzi, **Prea Fericite Părinte**, ce velloare a avut faimoasa lege a *Garantiilor (delle Guarentigie)*, pe care a decretat-o Guvernul usurpător al Romei Voastre spre a face lumea să creadă, că Urmașul sf. Petru, deși despoiat de regatul Său, ar rămâne cu totul liber și ca un Suveran independent în exercițiul ministerului său spiritual și universal!

Dar dacă sângele nevinovaților prunci, uciși de Irod, dădù pe față ce nelegiuit gând avea acel fațarnic rege, când ziceà Crailor că voește să cu-

diceva ai Magi di voler conoscere il luogo dove era nato il Messia per andarlo ad adorare; la sentenza della Corte di Cassazione colla quale si toglie a Voi, **Beatissimo Padre**, di liberamente disporre di quei mezzi che avevate per mantenere e propagare il regno di Gesù Cristo sulla terra, disvela ed attesta appieno le ipocrite ed empie mire di coloro, che dicevano di sgravare il Papa dal peso del temporale dominio, affinché, libero da ogni cura terrena, potesse tutto applicarsi allo spirituale governo della Chiesa universale, e gli decretavano perciò un ludibrio di sovranità e d'indipendenza nella legge delle loro guarentigie.

O **Beatissimo Padre**, come un cuore cattolico e soprattutto un cuore di Vescovo potrebbe rimanere indifferente alla vista di tanta manifesta iniquità, e non alzare la sua voce per unirsi a Voi nel protestare contro la violazione di ogni giustizia, e nel rivendicare i vostri sacrosanti ed imprescrittibili diritti di Pontefice e Re?

Se il compimento di questo mio filiale dovere può alquanto consolarvi e lenire l'acuto ed acerbo dolore che Vi trapassa l'anima, consolatevi, **Padre Santo**, consolatevi; chè il Visitatore Apostolico di Moldavia è a Voi unito di mente e di cuore, con Voi geme, con Voi prega, con Voi spera da Dio il trionfo della verità e della giustizia. Ma consolatevi ancora nel vedere in questo volume, il quale oggi depongo ed umilio ai Vostri Piedi, che al Visitatore Apostolico sono

noască locul unde s'a născut Mesia spre a se duce să I se închine; sentința Curții de Casație prin care Vi se răpește, **Prea Fericite Părinte**, putința de a dispune liber de acele mijloace, pe care le aveați pentru a susține și răspândi domnia lui Isus Hristos pe pământ, descoperă și arată pe deplin ținta fațarnică și nelegiuită a aceloră, care ziceau, să ușureze pe Papă de sarcina stăpânirii temporale, ca, liber de orice grijă pământească, să se poată îngriji cu totul de guvernarea Bisericii universale, și de aceea prin legea *garanțiilor lor* îi hotărau o batjocoră de suveranitate și independență.

O, **Prea Fericite Părinte**, cum ar putea rămâne nepăsătoare o inimă catolică, și mai cu seamă inima unui Episcop, la vederea unei nelegiuri atât de vădite, și cum să nu înalțe glasul său spre a se uni cu Voi în protestarea contra violării oricărei dreptăți, și în cererea înapoi a drepturilor Voastre prea sfinte, și care nu se pot prescrie, de Pontifice și Rege ?

Dacă îndeplinirea acestei datorii a mele de fiu poate să Vă mângâie într-o câtvă și să mai potolească marea și cruda durere, ce Vă străpunge inima, mângăiați-Vă, **Sfinte Părinte**, mângăiați-Vă ; Vizitatorul Apostolic al Moldovei e unit cu Voi cu mintea și sufletul, geme împreună cu Voi, se roagă împreună cu Voi, împreună cu Voi nădăjduște dela Dumnezeu izbânda adevărului și a dreptății. Dar mângăiați-Vă încă văzând în acest volum, pe care smerit îl depun azi la Picioarele Voastre,

uniti negli stessi intendimenti i Missionari tutti e un gran numero di Cattolici della Moldavia per protestare insieme con Voi contro la nuova ed inaudita ingiustizia, che è stata commessa a danno manifesto della Vostra spirituale e divina missione di Pastore universale della Chiesa di Gesù Cristo.

*Degnatevi, **Beatissimo Padre**, accogliere e gradire questi nostri filiali sentimenti, e degnatevi impartire la Vostra Apostolica Benedizione a tutti i Missionari e a tutti i Cattolici di Moldavia, non che a colui, che, senza alcun suo merito, Voi avete voluto scegliere per loro Vescovo e che, umilmente prostrato al bacio dei Vostri Santissimi Piedi, con tutto il cuore, con tutta l'anima, con tutta la mente sua si professa.*

Di Vostra Santità

Iassi, Moldavia, ¹⁹/₃₁ marzo 1884.

*umilissimo, devotissimo, obbedientissimo
figlio e suddito*

† **Fr. NICOLA GIUSEPPE CAMILLI, M. C.**
VESCOVO TITOLARE DI MOSINOPOLI,
Visitatore Apostolico della Moldavia

că împreună cu Vizitatorul Apostolic sunt uniți în aceleași sentimente și toți Misionarii, precum și un mare număr de catolici din Moldova spre a protesta cu Voi împotriva noii și neuzitei nedreptăți, care a fost săvârșită în paguba vădită a Misiunii Voastre spirituale și dumnezeiești de Păstor universal al Bisericii lui Isus Hristos.

Binevoiți, **Prea Fericite Părinte**, să primiți aceste sentimente ale noastre de fii, și binevoiți a da Binecuvântarea Voastră Apostolică tuturor Misionarilor și Catolicilor din Moldova, precum și acelui, pe care, fără nici un merit al său, ați voit să-l alegeți de Episcop al lor, și care cu smernie plecat spre a sărută Picioarele Voastre prea sfinte, cu tot sufletul, cu toată inima, cu toată mintea să mărturisește a fi

Al Sanctității Voastre

Iași (Moldova) 19/31 Martie 1884.

prea smerit, devotat, ascultător
fiu și supus

† **Fr. NICOLAE IOSIF CAMILLI M. C.**
EPISCOP TITULAR DE MOSYNÓPOLIS
Vizitator Apostolic al Moldovei

Despre Rugăciunea pentru M. S. Regele României

Cucernice Părinte,

Sfântul Apostol Pavel scria discipolului său Timotei: *Vă îndemn mai înainte de toate să se facă rugăciuni... pentru regi și pentru toți cari sunt în putere, ca să petrecem viață lină și cu odihnă, în toată evlavia și curăția. Căci aceasta este lucru bun și primit înaintea Mântuitorului, Dumnezeuul nostru, care voește ca toți oamenii să se mântuiască și să vină la cunoștința adevărului* (I. Tim. 2, 1—4).

Deși cred că credincioșii noștri, aducându-și aminte de această poruncă a Apostolului, se roagă în particular pentru Maiestatea Sa Regele României, totuș hotărâsc ca în viitor să se facă rugăciuni și în public. Deaceea poruncesc ca în fiecare biserică a acestei Misiuni, ori de câte ori se va da poporului Binecuvântarea cu Prea Sfântul Sacrament, să se facă mai înainte rugăciunea pentru Rege **Quaesumus omnipotens Deus, ut famulus tuus etc.**, care se află la sfârșitul misalului roman între rugăciunile diverse no. 6. Pentru ca să fie

uniformitate se va uni *sub unica conclusione* cu celelalte rugăciuni *de Beata Maria Virgine et pro Papa*, care trebuiesc spuse după Litaniile lauretane și înainte de a cânta *Tantum ergo*. Iar în cazul că nu ar avea loc mai înainte Litaniile sau alte rugăciuni, acea pentru Rege se va uni *sub unica conclusione* cu rugăciunea: *Deus, qui nobis sub Sacramento mirabili etc.*

Sunt sigur, că Cucernicia Voastră vede oportunitatea acestei dispozițiuni a mele în aceste timpuri perverse, în care se caută de a distruge orice autoritate pe pământ. Într'adevăr doctrinele cele mai subversive de orice ordin social circulă astăzi prin popor, înșelându-l cu nădejdea unui viitor mai bun, cu speranța că pentru dânsul se va sfârși orice rău și va începe orice bine, când va fi scuturat jugul oricărei autorități. Cu o astfel de înșălăciune primul răsvrătitor, diavolul, ascuns sub chipul unui șearpe viclean, a răușit să răscoale pe strămoșii noștri împotriva lui Dumnezeu, principiul și izvorul oricărei autorități: *Mâncați, nu ascultați, răsvrătiți-vă și veți fi ca niște dumnezei* (Gen. 3, 5).

Pentru a feri de môlepsirea acestor învățături diabolice pe credincioșii noștri, e de trebuință să le amintim, că datoria catolicilor este de a astupă urechile la niște curse așa de perfide, și de a fi supuși autorităților hotărâte în orice lucru, ce nu e păcat, după porunca Apostolului: *Tot sufletul să se supună autorităților celor mai înalte, căci nu este autoritate decât numai de la*

Dumnezeu și cele ce sunt, sunt rânduite de Dumnezeu. Pentru aceea cel ce se opune autorității, se opune poruncii lui Dumnezeu. Și cei ce se opun își vor atrage condamnare (Rom. 13, 1-2.). Fiecare, întradevăr, trebuie să fie supus și ascultător autorității țării, în care trăește, nu atât de frica pedepsei, cât din principiul conștiinței, pentru că Dumnezeu voește așa, și pentru că aceea ce a poruncit Dumnezeu, e poruncit de dânsul spre adevăratul nostru bine chiar pe acest pământ. Deaceea însuș Dumnezeu zicea prin gura profetului Ieremia poporului evreu, condus selav în Babilon : *Căutați* (cu supunerea și ascultarea voastră) *pacea cetății, în care v'am strămutat și vă rugați Domnului pentru dânsa, căci în pacea ei veți avea și voi pace* (Ierem. 29, 7).

Vă recomand Cucernicieii Voastre de a se servi de orice prilej atât în public cât și în privat pentru a aminti și întipări în mintea credincioșilor aceste adevăruri, pentru ca toți, îndeplinindu-și datoria lor către autoritățile rânduite, să petreacă viață lină și cu odihnă, în toată evlavie și curăție, și nimeni să nu poată vorbi rău despre dânsii și despre sfânta noastră religie.

Intr'acestea dorindu-vă dela Dumnezeu orice bine Vă binecuvintez și pe Cucernicia Voastră precum și pe poporul ce Vă este încredințat.

Dat în Iași, 31 Martie 1884.

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

**Mulțumirile Sf. Părinte
pentru Protestul Misionarilor și Catolicilor
din Moldova
contra Conversiunii bunurilor
Sf. Congregațiunii „De Propaganda Fide“. *)**

Cucernice Părinte,

Primesc în satul Liuzii-Călugăra, unde sunt cu sfânta Vizită Pastorală, această venerabilă adresă, prin care Eminența Sa Cardinalul Prefect al sfintei Congregațiuni *de Propaganda Fide*, însărcinat de Prea Sfântul nostru Părinte Papa Leone al XIII-lea, mulțumește acestei Misiuni pentru *Protestul*, pe care noi toți, Clerul și Poporul, l'am făcut împotriva sentinței Curții de Casație din Roma, care hotărește pe nedrept, ca bunurile nemiscătoare ale susnumitei Congregațiuni, destinate pentru a răspândi și a menține în toată lumea credința cea adevărată a lui Isus Hristos, să fie supuse la conversiune în renta datoriei publice italiene.

Mă grăbesc să trimit Cucerniciei Voastre traducerea numitei adrese, ca să o puteți ceti parohienilor, cari de sigur vor fi mândri, că Locțiitorul lui Isus Hristos, în mijlocul atâtor amărăciuni, ce necăjesc inima sa părintească, a avut mare

*) Vezi No. 6 pag. 51-65.

bucurie de acest act al iubirii și devotamentului nostru fiesc, și că pentru acest lucru ne mulțumeste și ne binecuvintează pe toți.

Cu această ocazie Vă doresc orice bine și din inimă mă declar

Al Cucerniciei Voastre prea iubitor în Hristos

† Fr. NICOLAE IOSIF
EPISCOP

Liuzii-Călugăra ¹/₁₃ Maiu 1884.

Roma 6 Maiu (st n.) 1884.

Prea Sfințite,

Foarte plăcută a fost Pica Sfântului nostru Părinte Leone al XIII-lea adresa, pe care Prea Sfinția Voastră, Administratorii parohiilor și mai multe mii de credincioși din Moldova,¹⁾ ați bine voit a i-o trimite. deplorând și protestând contra nedreptei hotărîri, ce condamnă la convertire bunurile nemișcătoare ale sfintei Congregațiuni de Propaganda Fide. Acest act de sincer afect și devotament față de sfântul Scaun a adus inimii măhnite a Sfântului Părinte o alinare și mângăere foarte la locul lor și binevenite în mijlocul atâtor neajunsuri, ce suferă în aceste timpuri prea furtunoase pentru Biserică.

Ca interpret al acestor sentimente ale Prea Sfântului Părinte, Vă mulțumesc Prea Sfinției

1) În răstimpul dela 12 Fevruarie până la 18 Martie acelaș an s'au strâns din toate cele 26 de parohii 8168 de adesiuni.

Voastre, rugându-Vă să mulțumiți în locul meu Părinților Administratori și parohienilor.

Insfârșit Vă comunic, că Sanctitatea Sa ca zălog al iubirei Sale părintești, Vă împărtășește Prea Sfinției Voastre, clerului și tuturor credincioșilor Binecuvântarea Sa Apostolică.

Rog pe Dumnezeu să dea Prea Sfinției Voastre viață îndelungată.

Prea iubitor ca un frate

IOAN CARD. SIMEONI *Prefect*

† D. Arhiepiscop de Tiro. Secretar

**Dispositiones et Monita
succesu temporis disiunctim data
nunc primum in unum collecta.**

I. *Monemus, et in Domino vehementer hortamur omnes RR. paroeciarum Administratores, cooperatores nostros, ut insimul et totis viribus laborent in expellendis de medio populi christiani ethnicorum usibus qui adhuc vigent, praecipue in mortuorum exequiis et sepulturis. Sed hoc non vi obtineri potest, immo potius opportune instando, et obsecrando in omni patientia et doctrina, maxime si paroeciarum RR. Administratores idipsum dicant omnes, et sint perfecti in eodem sensu, et in eadem sententia. Tunc populus christianus usum suorum inanitatem videns, eosque sponte derelinquens, sectabit iustitiam, fidem, caritatem, et seipsum exercebit in verae pietatis operibus, cognoscens quod pietas ad omnia utilis est, promissionem habens vitae quae nunc est, et futurae.*

Hotărâri și Înștiințări
date când și când în decursul timpului
culese la un loc acum pentru prima oară.

I. Sfătuim și stăruitor îndemnăm în Domnul pe toți Cucernicii Administratori ai parohiilor, conlucrători ai noștri, ca toți și din toate puterile să se străduiască de a desrădăcina din mijlocul poporului creștin obiceiurile păgâne, care se mai practică încă și acum, mai cu seamă la prohodirea și înmormântarea repositurilor. Însă aceasta nu se poate dobândi cu forța, dar mai degrabă stând aproape la timp cuvenit și îndemnând cu îndelungă răbgare și învățătură, mai ales dacă Cucernicii Administratori ai Parohiilor propovăduiesc cu toți acelaș lucru și sunt desăvârșiți în aceiaș înțelegere și aceiaș hotărâre. Atunci poporul creștin văzând deșărtăciunea obiceiurilor sale, părăsindu-le de bunăvoie, va urmă dreptatea, credința, dragostea și se va deprinde în lucrările adevăratei evlavii, cunoscând că evlavia spre toate este folositoare, având făgăduința vieții acesteia și a acelei viitoare.

II. Decreto S. U. I. die 1 Septembris 1841 dato iustissime decernitur, sacerdotem non teneri Missam, quam pro benedictione nuptiarum celebrat, applicare pro sponsis, nisi ab ipsis eleemosynam acceperit; hoc tamen intelligi volumus pro illis Nostrarum paroeciarum RR. Administratoribus tantum, qui occasione matrimonii nihil sub bannorum titulo accipiunt.—Pro omnibus aliis firma tectaque manet lex ab Apostolicis Visitatoribus Missionis Moldaviae lata, qua etiam iustissime statuitur, ut sacerdos teneatur Missam applicare pro sponsis, cum ab iisdem eleemosynam revera accipiat, licet sub altero titulo.

III. Quartum Ecclesiae praeceptum omnino prohibet quominus solemnitas nuptiarum celebretur tempore clauso, idest a prima dominica Adventus usque ad Epiphaniam inclusive, et a prima die Quadragesimae usque ad dominicam in albis pariter inclusive. Antiquissima vero est consuetudo in nostra Missione, ut ne matrimonium quidem praedicto tempore celebretur quin ab Episcopo gravibus de causis venia obtineatur. Volumus ut haec laudabilis consuetudo ab omnibus RR. paroeciarum Administratoribus et in posterum fideliter custodiatur. Item volumus ut inviolabiliter custodiatur et altera non minus laudabilis consuetudo qua utriusque sexus iuvenibus vetatur ne choreas vel saltationes ducant tempore illo poenitentiae et orationi sacro.

II. Prin decretul S. U. I. dat la 1 Septembrie 1841 se hotărăște cu toată dreptatea, că preotul nu e ținut să aplice pentru cei ce se căsătorească leturghia, pe care o săvârșește pentru binecuvântarea nunții, afară numai dacă n'a primit dela dânsii stipendiul cuvenit; aceasta însă vrem să se înțeleagă numai pentru acei Cucernici Administratori ai parohiilor Noastre, cari cu ocazia căsătorii nu primesc nimic *sub titlul strigărilor*. Pentru ceilalți rămâne în putere și statornică legea dată de Vizitatorii Apostolici ai Moldovei, după care tot cu multă dreptate se hotărăște, că preotul e dator să aplice leturghia pentru cei ce se căsătorească, de oarece de fapt a primit de la ei stipendiul, deși sub alt titlu.

III. Porunca a patra a Bisericei oprește cu desăvârșire să se facă nunți în timpul oprit, anume de la cea dintâi duminică a Adventului până la Epifanie inclusiv, și dela întâia zi a Postului mare până la duminica Tomii, tot inclusiv. E însă un obicei foarte vechiu în Misiunea noastră, ca nici măcar căsătoria să nu se celebreze, fără învoirea Episcopului pentru pricini grave. Voim ca acest obicei laudabil să se păstreze cu credință de către Cucernicii PP. Administratori ai parohiilor și în viitor. Deasemenea voim să se păzească fără sminteală și celalt obicei vrednic de laudă, prin care se oprește tinerilor de ambele sexe să nu facă hore și jocuri în acel timp de pocăință și sfântit rugăciunei.

IV. *Commonemus RR. paroeciarum Administratores nullo modo eis licere hospitio excipere, aut fidelibus commendare advenas cuiuscumque conditionis et dignitatis etiam sacerdotalis in paroecias Nostras eleemosynarum colligendarum causa advenientes, sive id fiat ad ecclesias construendas reparandasque, sive in aliud quodlibet pium opus; nisi ad has eleemosynas colligendas vel a S. C. de Propaganda Fide, vel ab aliquo Apostolico Nuntio, vel a Nobis ipsis legitimam facultatem authenticam ac recens concessam exhibeant.*

V. *Legem a Rev. mis^{is} Missionis Moldaviae Visitoribus Apostolicis latam, et nunquam abrogatam, qua PP. Missionariis prohibetur, ne a suo in alium Vicariatum absque Nostra speciali licentia toties quoties in scriptis obtinenda ire audeant, innovamus.—Insuper statuimus et declaramus, die dominico vel festivo de procepto (exceptis festis Ss. Titularium, vel Patronorum, de quibus provisum est tempore Nostrae primae Visitationis), nullum R. P. Administratorem posse suam relinquere paroeciam, aliamque proprii alienive Vicariatus sub quocumque pretextu etiam solemnis benedictionis novae ecclesiae, vel cuiusvis extraordinariae solemnitatis adire, quin prius Nostram licentiam toties quoties petierit, et in scriptis obtenerit.*

VI. *Etsi oporteat Epsicopum esse hospitem, attamen, ne plures nostrae dioceseos presbyteri apud Nos eodem tempore conveniant, nulli omnino eorum omnium, absque nostra licentia toties*

IV. Hotărâm Cucernicilor Administratori ai parohiilor, că în nici un chip nu li-i învoit de a primi în gazdă, sau de a recomandă credincioșilor pe străinii din orice stare și demnitate, chiar preotească, cari vin în parohiile noastre să strângă pomană, fie pentru zidire sau reparație de biserici, fie pentru oricare altă faptă cucernică, dacă nu arată legitima învoire autentică, și dată de curând pentru strângerea acestor pomeni, ori de Sfânta Congregațiune de *Propaganda Fide*, ori de vre-un Nunțiu Apostolic, ori de Noi înși-ne.

V. Înoinm legea dată și niciodată desființată de către Prea Cucernicii Vizitatori ai Misiunei din Moldova, prin care se oprește Cucernicilor Administratori ai parohiilor de a plecă din Vicariatul lor în altul fără invoirea Noastră specială primită în fiecare dată în seris. Pe lângă aceasta hotărâm și declarăm, că duminica sau în sărbătorile de poruncă (afară de sărbătorile sfinților Patroni, despre care s'a hotărât în timpul celei dintăiu Vizite canonice a Noastră) nici un Cucernic Părinte Administrator nu poate părăsi parohia sa spre a se duce în alta din Vicariatul propriu sau străin sub nici un motiv, nici pentru sfințirea vre-unei biserici nouă, nici pentru oricare altă solemnitate *extraordinară*, fără ca mai înainte să ceară în fiecare dată și să dobândească în seris invoirea Noastră.

VI. Deși trebuie ca Episcopul să fie găzduit, totuș pentru a nu se adună la Noi în acelaș timp mai mulți preoți din Eparhia noastră, de-acum înainte absolut nici unui preot nu-i e îngă-

quoties scriptis petita et obtenta, liceat in posterum Iassios petere, et ad nostram Residentiam divertere.

Quinimo statuimus, ut nulli aliarum parocciarum presbytero, quin invitatus fuerit, vel veniam obtenuerit, fas sit accedere ad parocciam illam, in qua Episcopus, quacumque ex causa, moratur licet ad breve tempus.

VII. Ad omne dubium tollendum declaramus parvum Catechismum pro pueris lingua vernacula a Nobis editum, riteque publicatum, esse obligatorium in omnibus, etiam in iis, quae precum formulas spectant, uti Pater Noster, Ave Maria, Credo, nec non actus fidei, spei, caritatis, et contritionis, caeteraque huiusmodi; ideoque omnibus RR. parocciarum Administratoribus praecipimus, et stricte mandamus etiam in virtute sanctae obedientiae, ut universis pueris ac puellis sibi subiectis, qui linguam romenam callent, praedictum et non alium Catechismum in ecclesiis suis tradant, seduloque invigilent, ne ecclesiarum cantores-catechistae (vulgo Dascăli) secus faciant.

VIII. Severe interdicimus omnibus RR. parocciarum Administratoribus, ne Nobis mittant fideles suos ad tractandum directe Nobiscum de dispensationibus matrimonialibus; sed quando causae canonicae sufficientes adsunt, vel adesse videntur, ipsi Administratores supplicem libellum in debita forma componant, et una cum schemate consanguinitatis, affinitatis, cognationis spiritualis, si locum habeat, ad Nos via postali transmittant.

duit să vină la Iași și să tragă în gazdă în Reședința episcopală fără de a cere și dobândi în scris *toties quoties* învoirea noastră.

Mai hotărâm încă, că nici unui preot din alte parohii nu-i e învoit să vină în parohia, în care se află Episcopul, din oricare pricină, chiar pentru scurt timp, fără de a fi invitat sau fără de a dobândi învoirea pentru acest lucru.

VII. Spre înlăturarea oricărei îndoeli, declărăm, Catehismul cel mic pentru copii, tipărit și publicat de Noi în limba română, e obligator întru toate, chiar în ceia ce privește formulele rugăciunilor ca *Tatăl nostru, Bucură-te Maria, Cred în Dumnezeu*, precum și actele de *credință, nădejde, dragoste și căință* și celelalte de acest fel; de aceia poruncim Cucernicilor Administratori ai parohiilor și le hotărâm strict chiar în puterea sfintei ascultări, ca în bisericile lor să învețe pe toți băeții și fetele, cari cunosc limba română, susnumitul catehism, nu un altul, și să vegheze cu sârguință, ca dascălii să nu facă altcumvâ.

VIII. Oprim aspru Cucernicilor Administratori ai parohiilor să trimeată la Noi pe credincioși spre a trată direct despre dispensele de căsătorie; dar când sunt (sau se pare că sunt) pricini canonice îndestulătoare, însuși PP. Administratori să facă în forma cuvenită cererea de dispensă și să ni-o trimită prin poștă împreună cu schema înrudirei de sânge, afinității, înrudirei spirituale, dacă aceasta există.

IX. *Innovamus quae Literis Nostris die 6 Februarii 1883 datis statuimus quoad sermones a RR. paroeciarum Administratoribus ad populum inter Missarum solemnias faciendos de Sacramento Poenitentiae, omnibus diebus dominicis et festis, a prima die Quadragesimae usque ad Dominicam SS. Trinitatis, idest, toto temporis spatio, quod fidelibus Nobis subiectis ad praeceptum paschale adimplendum ex recepta consuetudine conceditur.—Quo tempore optime foret, si omnes sacerdotes curam animarum habentes etiam de sanctissimo Eucharistiae Sacramento sermones inter Missarum solemnias ad populum haberent, modo tamen catechistico, ut fideles, sacerdotum, ut par est, labore assiduo sufficienter ad minus instructi, ad communionem paschalem non solum conscientia pura, verum etiam toto cordis affectu accedant, indeque uberiores sanctitatis fructus consequantur.*

X. *Sanctissimus Dominus Noster Leo Papa XIII nostris humillimis precibus inclinatus dignatus est per Rescriptum diei 1 Augusti 1883 dispensare in perpetuum festum Feriae III Pentecostes, et omnino delere festa Transfigurationis D. N. I. C. (6 Augusti) et Praesentationis B. M. V. (21 Novembris), quae usque ad hoc tempus in universa nostra Missione servanda erant sub utroque praecepto.*

XI. *Volumus, ut, quoadusque vel a Nobis ipsis, vel a Successoribus Nostris aliter statutum non fuerit, omnia quae praecedunt in suo pleno*

IX. Reînoinim cele ce am hotărât în Epistola Noastră din 6 Fevruarie 1883 cu privire la predicile, pe cari Cucernicii Administratori ai parohiilor trebuie să le țină poporului în timpul sf. leturghii despre taina Pocăinței în toate dumini-cile și sărbătorile, dela cea dintâi zi a Postului mare, până la duminica sf. Treimi, adică în tot timpul care după obiceiul primit e dat credincioșilor, supuși Nouă, spre a aduce la îndeplinire porunca de Paști. În acest timp ar fi foarte bine, dacă toți preoții, cari au păstorirea sufletelor, ar ține în timpul sf. leturghii predici și despre taina sf. Eucaristii — însă în chip catehistic — ca credincioșii instruiți cel puțin îndeajuns, după cum e și de cuviință, prin munca străduitoare a preoților să se apropie de împărtășenia de Paști nu numai cu conștiința curată, dar și cu toată dragostea sufletului și să dobândească de-acolo roade mai îmbelșugate de sfințenie.

X. Prea Sfântul Nostru Părinte Papa Leone al XIII-lea, ascultând smeritele noastre rugăciuni, prin Rescriptul din 1 August 1883 a binevoit să *deslege* pentru totdeauna sărbătoarea a treia a Rusaliilor și că *desființeze* sărbătorile Schimbării la Față a Domnului Nostru Isus Hristos (6 August) și a Intrării în Biserică a Maicii Domnului (21 Noembrie), care până acum trebuiau ținute ca sărbători de poruncă în întreaga noastră Misiune.

XI. Voim, ca toate cele de mai sus, cât timp Noi sau Succesorii Noștri nu hotărâm altcumvâ, să rămână în deplină putere, și că Părinții

vigore permaneant, et ut ea RR. paroeciarum Administratores fideliter exequantur.

XII. Haec omnia in parochiali tabulario caute custondieda madamus.

† **Fr. NICOLAUS IOSEPH CAMILLI**
EPISCOPUS MOSYNOPOLITANUS
Visitator Apostolicus Missionis Moldaviae

Administratori ai parohiilor cu credință să le aducă la îndeplinire.

XII. Poruncim ca toate acestea să fie păstrate cu îngrijire în arhiva parohială.

† **Fr. NICOLAE IOSIF CAMILLI**

EPISCOP DE MOSYNOPOLIS

Vizitator Apostolic al Moldovei

TABLA DE MATERII

1. Prefața (<i>latinește și românește</i>)	pag. IV
2. Epistolă pastorală, prin care se vestește numirea de Vizitator Apostolic al Mol- dovei (<i>latinește și românește</i>)	pag. 1.
3. Scrisoare către PP. Misionari Apostolici după întoarcerea în orașul Iași (<i>lati- nește și românește</i>)	pag. 22.
4. Despre răspândirea Ordinului al treilea al Sf. Francisc (<i>latinește și românește</i>)	pag. 28.
5. Despre explicarea Tainii Pocăinții în tim- pul Postului mare (<i>latinește și româ- nește</i>)	pag. 38
6. Circulară către CC. PP. Administratori ai Parohiilor pentru întâia sfântă Vi- zită canonică.	pag. 46.
7. Protest contra conversiunii bunurilor Sf. Congregațiunii <i>de Propaganda Fide</i> :	
a) Scrisoarea P. S. Sale Episcopului că- tre CC. PP. Administratori ai Paro- hiilor	pag. 51.
b) Adresa Misionarilor și catolicilor din Moldova către Sf. Părinte Papa	pag. 54.
c) Protestul Vizitatorului Apostolic al Moldovei împotriva sentinței Curții de Casație din Roma dela 29 Ian. 1884 (<i>italienește și românește</i>)	pag. 58
8. Despre rugăciunea pentru M. S. Regele României	pag. 66.
9. Mulțumirile Sf. Părinte pentru protestul Misionarilor și Catolicilor din Moldova	pag. 96.
10. Hotărâri și înștiințări (<i>latinește și româ- nește</i>)	pag. 72.

- I. Despre desrădăcinarea obiceiurilor păgâne, practicate mai cu seamă la prohodiri și înmormântări pag. 73.
- II. Despre aplicarea sf. liturghii pentru binecuvântarea nunții pag. 75.
- III. Despre celebrarea căsătoriilor în timpul oprit și despre jocurile nepermise atunci ibid.
- IV. Despre găzduirea străinilor pag. 77.
- V. Despre învoirea ce trebuie cerută de CC. PP. Administratori, când vor să absentezeze din Vicariatul propriu ibid.
- VI. Despre venirea CC. Părinți la Iași sau în localtate, în care se află Episcopul ibid.
- VII. Despre obligativitatea în întreaga Misiune a *Catechismului celui mic* tipărit în l. română pag. 79.
- VIII. Despre cererea dispenselor de căsătorie ibid.
- IX. Despre predicile ce trebuie ținute în Postul mare și în *timpul pascal* pag. 81.
- X. Despre deslegarea și desființarea unor sărbători ibid.
11. Tabla de materii pag. 85.

